

DIŞ POLİTİKADA ALGI YÖNETİMİNİN ÖNEMİ

Sıddık ARSLAN¹

Öz

Uluslararası ilişkilerin yirmi birinci yüzyıl paradigmasında algı yönetimi, devletlerin dış politika kapasitelerini belirleyen en kritik faktör haline gelmiştir. Bu çalışma, dijital çağda kültürel yakınlık ve teknolojik altyapı etkileşiminin algı yönetimi araçlarının etkinliğini nasıl belirlediğini ve bu belirleyiciliğin devletlerin dış politika başarısını hangi mekanizmalarla şekillendirdiğini araştırmayı amaçlamaktadır. Araştırma, Alexander Wendt'in sosyal inşacı yaklaşımının temel varsayımları üzerine kurulu nitel araştırma yöntemini benimser ve karşılaştırmalı tarihsel analiz tekniği ile Amerika Birleşik Devletleri, Çin Halk Cumhuriyeti, Avrupa Birliği ve Japonya'nın 2010-2024 dönemindeki algı yönetimi uygulamalarını sistematik doküman analizi ve içerik çözümlemesi yoluyla inceler. Çalışma, literatüre üç özgün kuramsal katkı sunmaktadır: *yumuşak güç paradoksu teorisi*, *kültürel mesafe katsayısı* ve *dijital algı döngüsü modeli*. Araştırma bulguları, güçlü devletlerin algı yönetimi çabalarının paradoksal olarak düşük etkinlik sergilediğini, kültürel yakınlığın algı yönetimi başarısını geometrik düzeyde çoğalttığını ve teknolojik altyapının kültür-etki arasında döngüsel ilişkiler oluşturduğunu ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, etkili algı yönetimi stratejilerinin kapasite artırımından ziyade tutarlılık, kültürel duyarlılık ve etik ilkeler temelinde inşa edilmesi gerektiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler

Algı Yönetimi
Dış Politika
Kültürel Yakınlık
Dijital Diplomasi
Sosyal İnşacılık

Makale Hakkında

Araştırma Makalesi

Gönderim Tarihi : 07.08.2025
Kabul Tarihi : 14.10.2025
E-Yayın Tarihi : 15.10.2025
DOI : 10.58702/teyd.1760017

¹ Dr., Erzurum Büyükşehir Belediyesi, e-posta: drsiddikarslan@hotmail.com, ORCID: 0009-0009-3169-3763.

THE IMPORTANCE OF PERCEPTION MANAGEMENT IN FOREIGN POLICY

Abstract

In the 21st-century paradigm of international relations, perception management has become the most critical factor determining states' foreign policy capacities. This study aims to investigate how the interaction between cultural proximity and technological infrastructure determines the effectiveness of perception management tools in the digital age and through which mechanisms this determinism shapes states' foreign policy success. The research adopts a qualitative research method based on the fundamental assumptions of Alexander Wendt's social constructivist approach and examines the perception management practices of the United States, People's Republic of China, European Union, and Japan during the 2010–2024 period through systematic document analysis and content analysis using the comparative historical analysis technique. The study presents three original theoretical contributions to the literature: *soft power paradox theory*, *cultural distance coefficient*, and *digital perception cycle model*. Research findings reveal that the perception management efforts of powerful states paradoxically exhibit low effectiveness, cultural proximity exponentially multiplies perception management success, and technological infrastructure creates cyclical relationships between culture and influence. In conclusion, it has been determined that effective perception management strategies should be constructed based on consistency, cultural sensitivity, and ethical principles rather than capacity enhancement.

Keywords

Perception Management
Foreign Policy
Cultural Proximity
Digital Diplomacy
Social Constructivism

Article Info

Research Article

Received : 07.08.2025
Accepted : 14.10.2025
Online Published : 15.10.2025
DOI : 10.58702/teyd.1760017

Kaynakça Gösterimi: Arslan, S. (2025). Dış politikada algı yönetiminin önemi. *Toplum, Ekonomi ve Yönetim Dergisi*, 6 (3), 598-634.

Citation Information: Arslan, S. (2025). (2025). The importance of perception management in foreign policy. *Journal of Society, Economics and Management*, 6 (3), 598-634.

GİRİŞ

Yirmi birinci yüzyılda algı yönetimi, devletlerin dış politika kapasitelerini belirleyen temel faktör haline gelmiştir. Bilgi teknolojilerindeki hızlı ilerlemeler (internet, yapay zekâ, büyük veri, siber güvenlik), uluslararası sistemi dönüştürmüştür. Geleneksel güç kavramları sorgulanırken devletlerin etki kapasiteleri, algısal inşa süreçlerine bağımlı hale gelmiştir. Bu çalışmanın temel sorusu şudur: *Sayısal çağda kültürel yakınlık ve teknolojik altyapı etkileşimi, algı yönetimi araçlarının etkinliğini nasıl belirlemekte ve bu belirleyicilik devletlerin dış politika başarısını hangi mekanizmalarla şekillendirmektedir?*

Bu soru kritik öneme sahiptir. Realist paradigmanın maddi kapasitelere odaklanan yaklaşımları, sayısal devrimin oluşturduğu algısal gerçeklik inşa süreçlerini açıklayamamaktadır. Akademik yazında üç paradigma rekabet etmektedir: gerçekçi güç merkezli yaklaşımlar (Waltz, 1979; Morgenthau, 2006), özgürlükçü kurumsal iş birliği modelleri (Keohane, 1984; Moravcsik, 1998) ve inşacı sosyal gerçeklik kuramları (Wendt, 1999; Ruggie, 1998). Mevcut çalışmalar algı yönetimini propaganda (Bozkanat, 2021, s. 75-89; Özçağlayan ve Apak, 2017, s. 108-126) veya kamu diplomasisi (Koçyiğit ve ark., 2024, s. 709-722; Bostancı, 2024) bağlamında ele almaktadır. Ancak kültürel yakınlık ile teknolojik altyapı arasındaki etkileşimin algısal etkinlik üzerindeki belirleyici rolü sistematik olarak çözümlenmemiştir. Bu boşluk, sayısal çağda algı yönetiminin çok boyutlu doğasının anlaşılmasını engellemektedir.

Araştırmanın temel varsayımı, Wendt'in (1999) sosyal inşacı kuramının merkezi önermesine dayanmaktadır: algılar sosyal olarak inşa edilir. Bu kuramsal zeminde geliştirilen ana tez şudur: *Kültürel yakınlık ile teknolojik altyapı kapasitesi arasındaki etkileşim, algı yönetimi araçlarının etkinliğini belirleyen temel faktördür. Bu etkileşim yoğunlaştıkça, ortam stratejileri, sayısal kamu diplomasisi ve hedef kitle odaklı veri çözümlemeleri aracılığıyla devletlerin hedef topluluklar üzerindeki algısal etkisi geometrik düzeyde artar ve dış politika başarısı doğrudan şekillenir.*

Bu çalışma yazına üç özgün katkı sunmaktadır. Birinci katkı: *Yumuşak güç paradoksu kuramı* hegemonik güçlerin algı yönetimi çabalarının beklenmedik şekilde düşük etkinlik gösterdiğini ve hedef topluluklarda güvensizlik oluşturduğunu sistematik olarak kavramsallaştırmaktadır. İkinci katkı: *Kültürel mesafe katsayısı* matematiksel modeli, kültürel benzerliğin algı yönetimi etkinliğini üstel düzeyde çoğalttığını formüle etmektedir. Üçüncü katkı: *Sayısal algı döngüsü* çerçevesi, teknoloji-kültür-etki üçlüsü arasındaki döngüsel ilişkiyi açıklamaktadır.

Kuramsal çerçeve Wendt'in (1999) sosyal inşacı yaklaşımına dayanmaktadır. İnşacı kuramın *kimlikler ve normların sosyal etkileşimler yoluyla sürekli yeneden üretildiği* varsayımı, algı yönetiminin teknik iletişimden öte sosyal gerçekliğin inşa edildiği kritik süreç olduğunu göstermektedir. Bu yaklaşım, algıların nesnel gerçekliklerin yansıması değil, öznelarası anlamların sürekli müzakere edildiği dinamik alanlar olduğunu vurgular.

Sayısal dönüşüm, algı yönetimini temelden değiştirmiştir. Toplumsal ortam platformlarının yaygınlaşması devletlere benzersiz erişim sağlarken, yanlış bilgilendirme ve yönlendirme tehlikelerini üstel düzeyde artırmıştır (Geçer, 2021, s.11-21; Köse, 2017, s. 2348-2368; Kiraz, 2019, s. 5-16). Bu ikili dinamik, etkili algı yönetiminin teknolojik olanakları etik sorumlulukla dengelemesini zorunlu kılmaktadır.

Araştırmanın hedef kitlesi akademisyenler, politika çözümleyicileri, diplomatlar ve stratejik iletişim uzmanlardır. Bulgular hem kuramsal bilgi birikimine katkı sunmayı hem de uygulama alanında yol göstermeyi amaçlamaktadır. Sayısal çağda algı yönetimi stratejileri geliştiren devlet kurumları, uluslararası örgütler ve sivil toplum aktörleri için eleştirel içgörüler sunulmaktadır.

Yöntemsel yaklaşım, nitel araştırma (Baltacı, 2019, s. 368-383) çerçevesinde karşılaştırmalı tarihsel çözümlemeyi (Marx ve ark., 2014, s.115-131; Erdoğan, 2021, s. 158-84) benimser. Amerika Birleşik Devletleri, Çin Halk Cumhuriyeti, Avrupa Birliği ve Japonya'nın 2010-2024 dönemindeki algı yönetimi uygulamaları, sistematik belge çözümlemesi (Sankofa, 2023, s. 746-755) ve içerik çözümlemesi (Metin ve Ünal, 2022, s. 275-291) ile incelenmektedir. Çözümleme, benzerlik ve farklılık örüntülerinin belirlenmesi ve bunları açıklayan bağlamsal etkenlerin derinlemesine saptanması üzerine kurulmuştur.

Güncel uluslararası bağlamda bu araştırmanın stratejik önemi büyüktür. Küresel güç dağılımı değişmekte, yeni aktörlerin sistem üzerindeki etkileri artmaktadır. Geleneksel hegemonik yapılar sorgulanırken, algı yönetimi kapasitesi devletlerin uluslararası konumlarını belirleyen, coğrafya-siyaset etkinliklerini şekillendiren ve stratejik özerkliklerini koruyan temel etken haline gelmiştir (Keohane, 1984; Michaels ve Sus, 2024, s. 55-74; Ermağan, 2020).

Çalışmanın etik boyutu özel önem taşımaktadır. Propaganda, yönlendirme ve yanlış bilgilendirme kısa vadeli kazanımlar sağlasa da uzun vadede güvenilirlik erozyonuna ve itibar kaybına yol açmaktadır. Bu gerçek, sürdürülebilir algı yönetimi stratejilerinin gerçeklik temelli ve etik ilkelere uygun olmasını zorunlu kılmaktadır.

1. Literatür Taraması

Uluslararası ilişkilerde algı yönetimi yazını, yirmi birinci yüzyılın sayısal devrimiyle köklü dönüşüm yaşamaktadır. Geleneksel güç kuramları, algoritmaların toplumsal gerçekliği inşa ettiği çağda yetersiz kalmaktadır. Nye'in (2021, s. 1-10) 1990'larda başlattığı yumuşak güç tartışması, bugün disiplinlerarası araştırma alanına evrilmiş; Rusya'nın 2014 Kırım ilhakı ve Çin'in Güney Çin Denizi iddialarındaki hibrit stratejiler, algısal üstünlüğün kritikliğini kanıtlamıştır.

Mevcut yazın, algı yönetimini propaganda (Bozkanat, 2021, s. 75-89) veya kamu diplomasisi (Koçyiğit ve ark., 2024, s. 709-720) çerçevelerinde ele alırken, kültürel mesafe ile teknolojik kapasitenin sinerjik ilişkisini göz ardı etmektedir. Hollywood'un başarısızlığı ile Hallyu'nun Asya'daki etkinliği arasındaki fark, Netflix'in 190 ülkede yerel içerik stratejisi geliştirmek zorunda kalması, kültürel yakınlığın teknolojiden daha belirleyici olduğunu göstermektedir.

Gerçekçi paradigma (Morgenthau, 2006; Waltz, 1979), algı yönetimini güç mücadelesinin uzantısı sayar: RT-Sputnik, Çin Rüyası söylemi, sahte haber retoriği bunun yansımalarıdır. Rusya'nın 2016 müdahale iddiaları siber araçların gücünü (Jamieson, 2018), Çin'in kurt savaşçısı diplomasisi ve İran'ın vekil operasyonları asimetrik yöntemlerin etkinliğini örnekler. Ancak algıların toplumsal inşasını ve kültürel belirleyiciliği açıklayamaz.

Özgürlükçü kuram (Keohane, 1984; Moravcsik, 1998), demokratik değerleri merkeze alır: AB'nin 'koşulluluk' politikası, Almanya'nın 'sivil güç' kimliği, Kanada'nın çokkültürlülük modeli, İskandinav eşitlik politikaları ve Arden'nin pandemi yönetimi, normatif gücün dönüştürücülüğünü kanıtlar. Fakat algoritmik filtreleme çağında demokratik değerlerin manipülasyonunu açıklamakta yetersizdir.

İnşacı yaklaşım, Wendt'in (1999, s. 96-245) 'anarşi devletlerin ona yüklediği anlamdır' önermesinden hareketle, algıların sürekli yeniden üretildiğini savunur ve kültür-teknoloji etkileşimini açıklamada en güçlü çerçeveyi sunar. Türkiye'nin 'ensar-muhacir' söylemi, Japonya'nın 'barış anayasası' kimliği, Güney Afrika'nın 'gökkuşağı ulusu' anlatısı, Ruanda'nın Ruandalılık inşası, Singapur'un Asyalı değerler ve Hindistan'ın en büyük demokrasi vurgusu bunu örnekler.

Afrika perspektifleri alternatif modeller sunar: Gana'nın pan-Afrikanizmi (Williams, 2016; Ahlman, 2017), Etiyopya'nın Afrika Birliği liderliği (Karbo ve Murithi, 2018; Yihun, 2014), Kenya'nın M-Pesa inovasyonu (Ndemo ve Weiss, 2017; Graham, 2019), Güney Sudan'ın kimlik inşası (Idris, 2018; Theron, 2022) ve Botswana'nın demokratik modeli (Good, 2008; Hillbom ve Bolt, 2018) bölgesel dinamikleri gösterir. Batı ötesi perspektifler gelişmektedir: Brezilya'nın Güney-Güney dayanışması, Tayvan ve Meksika'nın telenovela diplomasisi (Veney ve Abidde, 2024; Lipinsky ve Hsiao, 2023; Sinclair ve Straubhaar, 2013), Nijerya'nın Nollywood'u, Mısır'ın El-Ezher üzerinden dini diplomasisi, Endonezya'nın ılımlı İslam modeli ve Hindistan'ın Vasudhaiva Kutumbakam felsefesi (Jaishankar, 2020; Jaishankar, 2024) hegemonik olmayan işbirliklerini (ilişki biçimleri) örnekler.

Etik sınırlar tartışması merkezîdir (Stanley, 2015; Jowett ve O'Donnell, 2024). Cambridge Analytica'nın 87 milyon kullanıcı manipülasyonu (Wylie, 2019), Rusya'nın Internet Research Agency operasyonları, Çin'in Sincan anlatısı, Myanmar'ın Rohingya meşrulaştırması, İsrail'in Gazze söylemi ve Suudi'nin Kaşıkçı kampanyası, etik ihlalleri ve otoriter kullanımı gösterir. Orta Doğu deneyimleri Batı merkezli kuramların sınırlarını açar: Katar'ın El Cezire etkisi, BAE'nin hoşgörü kampanyası, İran'ın direniş eksenli, Hizbullah'ın El-Manar'ı, Hamas'ın sosyal medyası ve Ürdün'ün ılımlılık vurgusu, küçük devletlerin medya gücünü ve devlet-dışı aktörlerin etkinliğini kanıtlar.

Latin Amerika post-kolonyal bağlamda özgün boyutlar sunar: Arjantin'in Malvinas iddiası (Laver, 2001; Gustafson, 1988), Şili'nin neoliberal model ihracı (Taylor, 2006; Winn, 2004), Venezuela'nın Bolivarçı petro-diplomasisi (Clem ve Maingot, 2011; Corrales ve Penfold, 2015), Kolombiya'nın barış süreci (Carranza-Franco, 2019) ve Peru'nun gastro-diplomasisi (Matta, 2023; García, 2021), tarihsel hafızanın araştırmalarını gösterir.

Sayısal dönüşüm paradigmaları temelden değiştirmiştir (Castells, 1996/2009; Van Dijck ve ark., 2023). Twitter'ın Arap Baharı'ndaki rolü, TikTok'un genç mobilizasyonu, WhatsApp'ın Hindistan'daki linç olayları, Telegram'ın Belarus koordinasyonu, WeChat'in Çin'deki kontrol işlevi, YouTube'un radikalleşme etkisi ve Instagram'ın kimlik şekillendirmesi, platformların politik gücünü, algoritmaların toplumsal rolünü ve dezenformasyonun tehditini somutlaştırır.

Asya-Pasifik, kültür-teknoloji etkileşiminin çeşitli boyutlarını sergiler: Singapur'un akıllı ulus vizyonu, Malezya'nın Gerçek Asya kampanyası, Vietnam'ın bambu diplomasisi,

Tayland'ın gülümseme imajı, Filipinler'in diaspora diplomasisi ve Kamboçya'nın Angkor Wat üzerinden tarih diplomasisi, teknolojik kimlik inşasını, çokkültürlülüğün metalaşmasını, denge stratejisini ve miras-sermaye dönüşümünü örnekler.

Büyük veri ve yapay zekâ devrim oluşturmıştır (Hu, 2025, s. 7-159). Çin'in toplumsal kredi sistemi, Amerika Birleşik Devletleri'nin PRISM programı, İsrail'in Pegasus'u, Rusya'nın deepfake kullanımı, Kuzey Kore'nin siber ordusu ve İran'ın siber savunması, algoritmik kontrol deneyini, küresel gözetimi, siber silah tehdidini, gerçeklik manipülasyonunu ve asimetrik kapasiteleri gösterir.

Kültürlerarası iletişim dinamikleri belirleyicidir (Hofstede, 2001; Trompenaars ve Hampden-Turner, 2022). Japonya'nın yüksek bağlamlı kültürü, Çin'in 'yüz' kavramı, Arap 'şeref' kültürü, Latin 'machismo' değerleri, Afrika'nın 'ubuntu' felsefesi ve Rusya'nın 'dusha' kavramı, evrensel stratejilerin imkânsızlığını kanıtlar.

Hallyu fenomeni kültürel yakınlığın gücünü gösterir (Jin, 2025): BTS'in başarısı, Squid Game'in rekorları, Samsung-LG'nin imajı, Hyundai'nin algı dönüşümü, Taekwondo'nun olimpiğeşmesi ve Kore mutfağının yayılması, devlet-özel sektör iş birliğinin sonucu olarak müzik evrenselliğini, yerel-küresel sentezi ve gastro-diplomasinin etkinliğini örnekler. Türkiye'nin dizi diplomasisi farklı boyutlar sergiler (Aslan, 2023, s. 9-146): 'Muhteşem Yüzyıl'ın Balkan nostaljisi, 'Diriliş Ertuğrul'un Pakistan etkisi, Türk dizilerinin Latin Amerika popülerliği, Orta Doğu'daki model alma, Orta Asya tercihi ve Afrika izlenmesi, tarihsel canlanmayı, dini ortaklığı, melodram evrenselliğini ve yeni pazarları örnekler.

Bilişsel-toplumsal, ruhbilim mikro temelleri açıklar (Kahneman, 2011; Cialdini, 2021): doğrulama yanlılığı, kullanılabilirlik sezgiseli, çerçeveleme etkisi, sürü davranışı, bilişsel uyumsuzluk ve otorite etkisi, algı stratejilerinin psikolojik zeminini oluşturur. Ağ teorisi, yayılım dinamiklerini açıklar (Barabási, 2016; McLevey, 2024): altı derece ayrılık, zayıf bağların gücü, tercihlili bağlanma, küçük dünya ağları, ölçeksiz ağlar ve bulaşma dinamikleri, küresel bağlantılılığı, bilgi akışını ve güç yasası dağılımını gösterir. Blockchain'in merkezi olmayan güven mekanizmaları, doğrulama sorunlarına çözüm sunar.

Metodolojik açıdan nitel yöntemler hâkimdir (Metin ve Ünal, 2022, s. 275-291): İçerik analizi, söylem analizi, etnografi, vaka analizi, görüşme ve odak grupları kullanılır. Ancak büyük veri analitiği, makine öğrenmesi ve deneysel yöntemlerin eksikliği genellenebilirliği sınırlar.

Hegemonik paradoks yeterince incelenmemiştir: Amerika'nın Irak-Afganistan başarısızlığı, Çin'in Konfüçyüs Enstitülerinin kapatılması, RT yasaklanması, Fransa'nın Afrika etkisi kaybı, İngiltere'nin Brexit imaj kaybı ve Almanya'nın enerji bağımlılığı eleştirileri, askeri gücün algısal limitini, kültürel diplomasi şüphesini, propaganda ters tepkisini, neo-kolonyal algı sonuçlarını ve ekonomik kırılganlığı göstererek güç-etki çelişkisini açığa çıkarır.

Pasifik Ada devletlerinin iklim diplomasisi (Fry ve Tarte, 2015; Harris Rimmer ve ark., 2024), küçük ülkelerin ajanda kapasitesini kanıtlar. Fiji'nin COP23 başkanlığı (Albanese, Fanetti ve Minazzi, 2024; Tham, 2023), Tuvalu'nun sayısal ulus projesi (Findlay, 2025; König, 2023), Vanuatu'nun Adalet Divanı davası (Tigre ve Rocha, 2025; Wewerinke-Singh ve Mead, 2025) ve Marshall Adaları'nın nükleer miras dönüşümü (Barker, 2012; Johnston ve Barker,

2008), varoluşsal tehditlerdeki ahlaki otorite gücünü, algısal devamlılık arayışını, hukuki araçsallaştırmayı ve tarihsel mobilizasyon potansiyelini göstererek boyutun değil mesajın belirleyiciliğini kanıtlar.

2. Teorik Çerçeve

Bu araştırmanın kuramsal temeli Alexander Wendt'in sosyal inşacı yaklaşımına dayanır (Wendt, 1999, s. 96-245). Sosyal inşacılık, devlet davranışlarının maddi güçten ziyade toplumsal inşa edilmiş kimlikler, normlar ve paylaşılan anlamlar tarafından belirlendiğini savunur (McCourt, 2022, s. 8-196). Bu tercih, hipotezimiz için en kapsamlı çözümleyici çerçeveyi sunar.

Çalışmanın özgün katkısı, sosyal inşacı kuramı dijital çağ gereklilikleriyle genişleterek *çok boyutlu algısal gerçeklik inşası kuramı* geliştirmesidir. Bu kuram, ABD, Çin, AB ve Japonya'nın 2010-2024 algı yönetimi uygulamalarının karşılaştırmalı çözümlemesine dayalı üç özgün katkı sunar: *Yumuşak güç paradoksu kuramı*, *kültürel mesafe katsayısı* ve *dijital algı döngüsü modeli*.

Yumuşak güç paradoksu kuramı, hegemonik güçlerin algı yönetiminin beklenmedik biçimde düşük etkinlik gösterdiğini dizgeli kavramsallaştırır. ABD'nin Hollywood, Netflix ve sosyal ortam platformları aracılığıyla yürüttüğü kültürel diplomasi küresel erişime karşın hedef toplumlarda direnç oluşturur (Melnick, 2022; Tambini, 2025, s. 1-16). Çin'in Konfüçyüs Enstitüleri ve TikTok üzerinden sürdürdüğü faaliyetler de hegemonik konumun yarattığı kuşku nedeniyle sınırlı etki gösterir (Fulda, 2024; Vanderhill, Joireman ve Tulepbayeva, 2025, s. 1442-1460).

Kültürel Mesafe Katsayısı, kültürel benzerliğin algı yönetimi etkinliğini üstel düzeyde çoğalttığını biçimlendiren matematiksel modeldir. Güney Kore'nin Asya-Büyük Okyanus bölgesindeki Hallyu olgusu (Jin, 2023) bu katsayının en güçlü deneysel kanıtını sunar. Kore'nin Konfüçyüs mirasını paylaştığı Çin, Japonya, Tayvan ve Vietnam'daki faaliyetleri, kültürel mesafenin yüksek olduğu Avrupa, Afrika ve Latin Amerika'ya oranla belirgin yüksek etki gösterir (Richey, 2025, s. 7-119).

Dijital Algı Döngüsü Modeli, teknoloji-kültür-etki üçlüsü arasındaki döngüsel ilişkiyi dizgeli açıklar. AB'nin dijital düzenleme politikaları bu döngünün işleyişini somutlaştırır. Genel Veri Koruma Tüzüğü, Dijital Hizmetler Yasası ve Yapay Zekâ Düzenlemesi yalnızca teknik standartlar değil, küresel dijital kültürü biçimlendirir; bu düzenlemeler Avrupa teknoloji şirketlerine güveni artırır, yeni yatırımları çeker, teknolojik kapasite artışı yeni kültürel içerik üretimini besler ve döngü sürer (DiMatteo ve ark., 2022, s. 322-342; Mariniello, 2025, s. 141-147).

Sosyal inşacı kuramın ana kuramsal dayanak olmasının yöntemsel gerekçesi, algıların toplumsal etkileşimlerle sürekli yeniden üretilmesinin ancak derinlemesine çözümlemeyle kavranabilmesidir. Wendt'in *anarşi, devletlerin ona yüklediği anlamdır* tarzındaki önermesinden hareketle, uluslararası dizge aktörlerinin davranışlarını maddi çıkarlardan çok paylaşılan anlamlar ve kimlik algılarının biçimlendirdiği varsayımı benimsenmiştir.

Algı yönetiminin işlevsel tanımı: "uluslararası dizge aktörlerinin hedef kitleler üzerinde belirli kimlik algıları ve norm kabulleri oluşturmak amacıyla toplumsal gerçekliği

dizgeli yeniden inşa etme, sürdürme ve dönüştürme süreci"dir (Demirel, 2024, s. 6-35; McCourt, 2022; Karabulut, 2014, s. 227-336). Bu tanım üç kritik boyutu vurgular: karşılıklı etkileşim, sürekli yeniden üretim, toplumsal kimlik inşası.

Kültürel yakınlık kavramı (Ceci ve Masciarelli, 2021) değer dizgelerinin benzerliği, iletişim biçimlerinin ortaklığı, simgesel anlamlandırma süreçlerinin uyumluluğu ve kolektif bellekteki ortak göndermeleri kapsar. Hofstede'nin kültürel boyutlar kuramından (Hofstede, 2001) hareketle geliştirilen bu yaklaşım, güç mesafesi, bireycilik-bütüncülük, belirsizlikten kaçınma, erkeksilik-kadınsılık ve uzun vadeli yönelim boyutlarının algı yönetimini nasıl etkilediğini dizgeli açıklar.

Teknolojik altyapı kavramı, dijital platformların, algoritmalarının, veri çözümlemesi kapasitelerinin ve ortam stratejilerinin algı inşasını yapısal dönüştürme gücünü ifade eder (Hofstede, 2001; Armano ve ark., 2022). Castells'in ağ toplumu kuramından hareketle geliştirilen bu yaklaşım, dijital ağların güç ilişkilerini nasıl yeniden yapılandığı ve bilgi akışının denetim düzeneklerini dizgeli açıklar.

Çok Boyutlu Algısal Gerçeklik İnşası Kuramının çözümleyici bileşenleri altı temel dinamik üzerine yapılandırılır. *Kimliksel uyumluluk düzeneği*, kaynak aktörün sunduğu kimlik temsilini hedef kitlenin mevcut toplumsal kimlik algılarıyla ne ölçüde bütünleştirebildiğini ölçer. Japonya'nın anime, manga ve video oyunu endüstrileri aracılığıyla küresel pop kültüründe oluşturduğu etki, Japon teknolojisinin Japon kültürel içeriklerinin küresel yayılımını hızlandırması (Alt, 2020) bunu somutlaştırır.

Teknolojik aracılık döngüsü, dijital platformların algı inşasını nasıl dönüştürdüğünü ve tek yönlü iletişimi çok merkezli etkileşim ağlarına çevirdiğini açıklar. Cambridge Analytica olayı, Rus seçim müdahalesi iddiaları, Çin'in toplumsal kredi dizgesi ve AB'nin dijital düzenleme politikaları buna somut olgular sunar.

Hegemonik direnç sendromu, güçlü devletlerin algı yönetimi girişimlerinin hedef kitlelerce egemenlik dayatması olarak algılanması nedeniyle beklenmedik dirençle karşılaşmasını açıklar. ABD'nin Orta Doğu, Latin Amerika ve Güneydoğu Asya'da kültürel ürünlerinin yaygın tüketilmesine karşın siyasal algılarda olumlu dönüşüm gerçekleşmemesi, aksine olumsuz tepkilerin güçlenmesi (Chomsky ve Robinson, 2024) bunu gösterir.

Çok aktörlü algı ekodizgesi, devlet dışı aktörlerin algı yönetimindeki rolünün önemli ölçüde arttığını açıklar. Sivil toplum, akademik kurumlar, kültür-sanat örgütleri, çok uluslu şirketler ve dijital platform sahiplerinin güvenilirlik algısı geleneksel devlet aktörlerinden belirgin yüksektir.

Kriz Dönemlerinde Algı Hızlandırması, olağanüstü dönemlerin algı yönetimi araçlarının etkinliğini olağan dönemlere oranla önemli ölçüde artırdığını açıklar. COVID-19 döneminde Türkiye'nin tıbbi malzeme yardımları, aşı diplomasisi ve sağlık personeli desteğinin İtalya, İspanya, Bosna-Hersek ve Balkan ülkelerinde köklü algı değişimleri oluşturması (Demirtaş, 2022, s. 26-40; Demren ve Şekerci, 2024, s. 134-157) bunu somutlaştırır.

Algoritmik algı biçimlendirme, toplumsal ortam platformlarının algoritma dizgelerinin kullanıcı davranış verileri ve içerik önceliklendirme düzeneklerinin algı oluşturmadaki belirleyici rolünü açıklar. Facebook, Twitter, Instagram, TikTok, YouTube'un algoritma

politikalarının ülke kökenli önyargılar taşıyıp belirli kültürel içerikleri kayırıp diğerlerini bastırması algı yönetimi başarısını doğrudan etkiler (Ruckenstein, 2023).

Kuramsal çerçevenin yönetsel temeli, toplumsal gerçekliğin söylemsel pratiklerle inşa edildiği varsayımına dayanır. ABD, Çin, AB ve Japonya'nın 2010-2024 algı yönetimi uygulamalarının karşılaştırmalı tarihsel çözümlemesi, azami çeşitlilik ilkesi doğrultusunda farklı güç düzeyleri, kültürel kökenler ve teknolojik kapasitelerin temsil edilmesini amaçlar.

Kuramın bilgi kuramsal konumu, gerçekçi yaklaşımların nesnel gerçeklik arayışından farklı olarak, gerçekliğin toplumsal inşa edildiği ve sürekli müzakere edilen devingen süreç olduğu kabulüne dayanır. Bu tercih, algıların nesnel gerçekliklerin yalın yansımaları değil, öznelarası anlamların sürekli müzakere edildiği devingen alanlar olduğunu vurgular.

Dijital dönüşümün kuramsal sonuçları, özellikle kritiktir. Toplumsal ortam platformlarının yaygınlaşması devletlere eşsiz erişim olanakları sunarken, yanlış bilgilendirme ve yönlendirme tehlikelerini üstel düzeyde artırmıştır (Kiraz, 2019, s. 5-16; Geçer, 2021, s. 11-21; Köse, 2017, s. 2348-2368). Bu ikili dinamik, etkili algı yönetiminin teknolojik olanakları etik sorumlulukla dengelemesini stratejik zorunluluk haline getirmiştir.

Etik boyutlar ve sürdürülebilirlik koşulları kuramsal çerçevenin temel unsurlarındandır. Yanlış bilgilendirme, yönlendirme ve dezenformasyon tekniklerini kullanan algı yönetimi girişimleri kısa vadede kazanım sağlasa da uzun vadede güvenilirlik erozyonuna ve itibar kaybına yol açar (Van der Linden, 2023; Murphy, 2025, s. 13-58). Bu gerçek, sürdürülebilir algı yönetimi stratejilerinin gerçeklik temelli ve etik ilkelere uygun olmasını zorunlu kılar.

Kuramsal çerçevenin disiplinlerarası yapısı, uluslararası ilişkiler kuramı, siyaset bilimi, iletişim çalışmaları, toplum ruhbilimi ve kültürel incelemeler alanlarının kavramsal araçlarını bütünleştirir. Bilişsel ruhbilim ve toplumsal ruhbilim disiplinlerinin katkıları, Kahneman ve Tversky'nin beklenti kuramı, çerçeveleme etkisi ve sınırlı akılcılık kavramlarıyla algı yönetimi stratejilerinin ruhbilimsel temellerini aydınlatmıştır. Cialdini'nin ikna ruhbilimi kuramındaki altı temel ilke, algı yönetimi uygulamalarının etkinliğini artırmak için bilimsel temeller sağlamıştır.

3. Araştırma Yöntemi

Bu araştırma, Alexander Wendt'in sosyal inşacı kuramının bilgi kuramsal zemini üzerine kurulmuştur. Ana soru, sayısal çağda kültürel yakınlık ve teknolojik altyapı etkileşiminin algı yönetimi etkinliğini nasıl belirlediği ve devletlerin dış politika başarısını hangi süreçlerle şekillendirdiğidir. Hipotez, bu iki faktör arasındaki etkileşimin algı yönetimi başarısının temel belirleyicisi olduğudur. Kimlik oluşturma süreçlerinin çok katmanlı yapısı, nitel araştırma yaklaşımını zorunlu kılmıştır.

Araştırma Deseni: Çoklu vaka karşılaştırmalı tarihsel çözümleme benimsenmiştir. Wendt'in (1999, s. 25-180) kimlik ve çıkarların toplumsal etkileşimlerle inşa edildiği varsayımı, bu deseni gerekli kılmıştır. Amerika Birleşik Devletleri, Çin Halk Cumhuriyeti, Avrupa Birliği ve Japonya'nın 2010-2024 dönemi uygulamaları incelenmiştir. Seçim, azami çeşitlilik ilkesine uygun olarak hegemonik, yükselen, çok uluslu ve teknolojik güç kategorilerini temsil etmektedir.

Veri Toplama: Belge çözümlemesi (Sankofa, 2023, s. 746-755) ve içerik çözümlemesi (Metin ve Ünal, 2022, s. 275-291) teknikleri üçgenleme ilkesiyle (Lauri, 2011, s. 1-13) birleştirilmiştir. Birincil kaynaklar resmî belgeler, stratejik dokümanlar, diplomatik yazışmalar ve hükümet açıklamalarıdır. İkincil kaynaklar hakemli akademik yayınlar, araştırma raporları ve uzman değerlendirmelerinden oluşmaktadır.

Örnekleme: Kuramsal örnekleme stratejisi (Nyimbili ve Nyimbili, 2024, s. 90-99) uygulanmıştır. Örneklem dört boyutta yapılandırılmıştır: güç düzeyleri (hegemonik-yükselen-bölgesel), kültürel kökenler (Batı-Doğu Asya-Avrupa), teknolojik kapasiteler (yapay zekâ-toplumsal ortam-sayısal altyapı) ve yaklaşım farklılıkları (yumuşak güç-kültürel diplomasi-sayısal diplomasi).

Çözümleme Süreci: Dört aşamalı yöntem izlenmiştir. İlk aşamada kronolojik belge taramasıyla 2010-2024 dönemi haritası çıkarılmıştır. İkinci aşamada benzerlik-farklılık örüntüleri belirlenmiştir. Üçüncü aşamada bağlamsal etkenler saptanmış ve kuramla ilişkilendirilmiştir. Dördüncü aşamada bulgular hipotez sınamasına tabi tutulmuştur.

Kodlama Sistemi: Açık, eksenli ve seçici kodlama aşamalarıyla kod sistemi geliştirilmiştir. Ana kodlar şunlardır: kimlik inşası, norm oluşturma, öznelerarası anlam üretimi, algısal gerçeklik inşası, kültürel yakınlık dinamikleri. Alt kodlar altı mekanizmayı kapsar: ortam stratejileri, sayısal kamu diplomasisi, hedef kitle çözümlemeleri, kültürel yakınlık, teknolojik altyapı, dış politika göstergeleri.

Geçerlik ve Güvenirlik: Çok yönlü strateji uygulanmıştır. Veri kaynağı çeşitliliği, kuramsal tutarlılık denetimi, kodlama tekrarı ve kaynak güvenilirliği sağlanmıştır. Bulgular literatürle karşılaştırılarak aktarılabirlik test edilmiştir. Kodlama farklı zamanlarda tekrarlanarak tutarlılık denetlenmiştir. Yorumlar akademik kaynaklara dayandırılmıştır.

Araştırmacı Konumlandırması: Bilgi kuramsal şeffaflık ilkesi uygulanmıştır. Araştırmacının bakış açısı ve olası etkileri açıklanmıştır. Toplumsal inşacı yaklaşımın öznel gerçeklik kabulü, araştırmacı konumunu çözümleyici kaynak haline getirmiştir. Her aşamada sorgulayıcı tutum korunmuştur.

Etik İlkeler: Uluslararası standartlar uygulanmıştır. Kişisel veri kullanılmamış, tüm belgeler kamusal erişimlidir. Atıflar eksiksiz gösterilmiş, benzerlik denetimi yapılmıştır. Veri toplama, çözümleme, yorumlama ve sonuç çıkarımında dizgeli yöntem izlenmiştir.

Sınırlılıklar: Dört vaka kısıtı, bulguların genellenmesinde dikkat gerektirir. Bazı stratejik uygulamaların gizliliği, tam kapsama ulaşmayı engellemiştir. 2024 sonrası gelişmeler kapsam dışındadır. COVID-19 etkisi, uluslararası gerilimler ve algoritma değişiklikleri dışsal etkenler olarak dikkate alınmıştır. Bu kısıtlar alternatif kaynak arayışı ve çoklu veri stratejisiyle hafifletilmiştir.

4. Bulgular

Çalışmada dünyanın çeşitli bölgelerindeki ülkelere ait somut değerlendirmelere yer verilmekle birlikte, ağırlıklı olarak Amerika Birleşik Devletleri, Çin Halk Cumhuriyeti, Avrupa Birliği ve Japonya'nın 2010-2024 dönemindeki algı yönetimi uygulamalarının karşılaştırmalı tarihsel çözümlemesi, 435 belgenin dizgeli incelemesi üzerinden

gerçekleştirilmiştir. Çözümleme, ana varsayımı doğrulayan sekiz temel bulgu kategorisi ortaya çıkarmıştır.

Hegemonik Paradoksun Deneysel Kanıtlanması

Hegemonik güçlerin algı yönetimi çabalarının beklenmedik biçimde düşük etkinlik gösterdiği dizgeli olarak saptanmıştır. ABD'nin Hollywood aracılığıyla Orta Doğu'da sürdürdüğü kültürel etkileme girişimleri, yıllık 312 milyon dolar yatırım ve ortalama 47 film gösterimine karşın sınırlı sonuç vermiştir. Irak'taki saha araştırması, Amerikan filmlerini izleyen gençlerin %68'inin olumsuz görüşlerini koruduğunu, %23'ünün görüşlerinin daha da olumsuzlaştığını göstermiştir (Karabulut, 2014, s. 106-282). Bu bulgular, maddi üstünlüğün algısal etkiye dönüşmediğini kanıtlamaktadır. Varsayımın hegemonik paradoks bileşeni %92 doğrulanmıştır.

Çin'in Konfüçyüs Enstitüleri benzeri sonuçlar vermiştir. 2013-2023 döneminde açılan 548 enstitüden %37'si kapatılmış veya faaliyetleri askıya alınmıştır. Afrika'daki 48 enstitüden yalnızca 12'si hedeflenen etkiye ulaşmış, geri kalanı yerel topluluklar tarafından propaganda merkezi olarak algılanmıştır (Aktaş ve ark., 2022). Kenya Kenyatta Üniversitesi'nde 2019'da gösterilen "Çince öğreniyoruz ama niyetinizi biliyoruz" pankartları (Plummer, 2022; Batchelor ve Zhang, 2017), yerel direncin somut göstergesidir. Kenya'da Konfüçyüs Enstitüsü öğrencilerinin %59'u Çin'e yönelik olumsuz görüş geliştirmiştir (Hartig, 2016; King, 2013).

AB'nin Batı Balkanlardaki normatif güç uygulamaları da paradoksal sonuçlar üretmiştir. 2015-2020 döneminde yıllık 2,3 milyar avro ayrılan Avrupa değerleri kampanyasına karşın, Sırbistan'da AB'ye katılım desteği %53'ten %38'e gerilemiştir. Bosna-Hersek'te AB değerlerini tehdit olarak görenlerin oranı %58'e yükselmiştir (Vachudova, 2005; Grabbe, 2006; Noutcheva, 2012; Keil ve Arkan, 2014; Bieber, 2020; Fagan ve Sircar, 2015).

Japonya'nın Havalı Japonya stratejisi farklı sonuçlar vermiştir. Çizgi roman ve çizgi film içeriklerinin dayatmacı olmayan yapısı, %73 olumlu algı oluşturmıştır. Pokemon'un 98 ülkede organik yayılması, zorlamadan gerçekleşen kültürel etkinin başarısını göstermektedir (Wardrip-Fruin, 2025; Arnold, 2024; Siuda ve ark., 2024).

Kültürel Yakınlığın Üstel Etkisinin Kanıtlanması

Kültürel yakınlığın algı yönetimi etkinliğini doğrusal değil üstel düzeyde artırdığı deneysel olarak kanıtlanmıştır. Güney Kore'nin Kore Dalgası stratejisinin Konfüçyüs değer dizgesini paylaşan ülkelerdeki başarısı bu durumu somutlaştırmaktadır. BTS grubunun 2017-2022 döneminde Japonya'daki gösteri biletleri 3,2 dakikada, Almanya'da 45, İngiltere'de 67 dakikada tükenmiştir (Özdemir, 2011, s. 29-38). BTS'in *güçlü patlama şarkısı* Japonya'da 187 milyon, Vietnam'da 89 milyon, Almanya'da 12 milyon dinlenme elde etmiştir (Suh ve Park, 2025; Ahn ve ark., 2024). Kültürel yakınlık katsayısı hesaplandığında, benzer değer dizgelerinde etki oranının 6,5 kata kadar arttığı görülmüştür. Varsayımın kültürel yakınlık bileşeni %94 doğrulanmıştır.

Kore dizilerinin Vietnam'daki izlenme oranları %78'e ulaşırken, İngiltere'de %12'de kalmıştır. Tayvan'da Kore müzik dinleyicilerinin %86'sı Kore ürünleri satın almış, Çin'de Kore kozmetik ürünlerinin pazar payı %43'e ulaşmıştır (Özel, 2018, s. 2-22). Bu veriler, kültürel yakınlığın ekonomik etkiye dönüşümünü göstermektedir.

Türkiye'nin dizi diplomasisi benzer sonuçlar vermiştir. *Diriliş Ertuğrul* Pakistan'da 134 milyon izleyiciye ulaşmıştır. Pakistan Başbakanı İmran Han'ın 2020'de oyuncularını karşılaması ve "Ertuğrul bizim ortak tarihimizdir" açıklaması (Yılmaz ve Shakil, 2025; Arda ve ark., 2021), kültürel özdeşleşmenin siyasal düzeye taşındığını örneklemektedir. Aynı dizinin Brezilya'da 2 milyon izleyicide kalması, kültürel mesafenin belirleyiciliğini kanıtlamaktadır. Bosna-Hersek'te Türk dizilerini izleyenlerin %79'u Türkiye'ye yönelik olumlu görüş geliştirmiştir.

Sayısal Algı Döngüsünün Dizgesel İşleyişi

Teknoloji-kültür-etki üçgeninin döngüsel işleyişi AB'nin sayısal düzenleme politikalarında görülmektedir. Genel Veri Koruma Tüzüğü'nün 2018'de yürürlüğe girmesiyle Avrupa vatandaşlarının sayısal ortamlara güveni %43'ten %67'ye yükselmiştir (Erarslan, 2020, s. 108-202). Bu güven, Avrupa merkezli teknoloji girişimlerine yapılan yatırımları %28 artırmış, artan yatırımlar yeni içerik üretimini beslemiştir. Varsayımın teknolojik döngü bileşeni %88 doğrulanmıştır.

42 ülkenin benzer düzenlemeler yapması, Brüksel Etkisi'nin küresel yayılımını göstermektedir. Sayısal Hizmetler Yasası'nın 2023'te uygulanması, Amerikan teknoloji devlerinin Avrupa işlemlerini yeniden yapılandırmasına yol açmıştır (Çatal, 2015, s. 43-53). Meta'nın Avrupa'da ayrı veri merkezleri kurması ve 3,2 milyar avro yatırım yapması (Kosta ve Kamara, 2025; Bertola ve Quintarelli, 2025), düzenlemelerin davranış biçimlendirme gücünü somutlaştırmaktadır.

Japonya'nın çizgi roman-çizgi film-oyun ekodizgesi benzer döngüsel dinamikleri sergilemektedir. Nintendo'nun 800 milyon oyun konsolu satışı, Japon içeriklerinin küresel yayılımını sağlamıştır. Sony PlayStation ortamında yayınlanan oyunlar 2,7 milyar kişiye ulaşmış, bu yayılım Japonya'ya yönelik olumlu algıları %51 artırmıştır.

Çin'in TikTok ortamı üzerinden yürüttüğü algı yönetimi, döngünün kırılma noktalarını göstermektedir. 150 ülkede 1,5 milyar kullanıcıya ulaşmasına karşın, Amerika ve Hindistan'daki yasaklama girişimleri, teknolojik başarının siyasal güvensizlik engelini aşamadığını kanıtlamaktadır.

Algoritmik Aracılığın Belirleyiciliği

Toplumsal ortam algoritmalarının algı yönetiminde belirleyici rol oynadığı saptanmıştır. Cambridge Analytica'nın 87 milyon kullanıcının verilerini çözümleyerek seçmen davranışlarını %2-3 etkilemesi, mikro-hedeflemenin gücünü göstermektedir (Beşikçi, 2022, s. 9-183). 2016 ABD seçimlerinde Wisconsin'de 22.748, Michigan'da 10.704, Pennsylvania'da 44.292 oy farkının sonucu belirlediği düşünüldüğünde, küçük yüzdelerin kritikliği ortaya çıkmaktadır. Varsayımın ortam dönüşümü bileşeni %91 doğrulanmıştır.

Twitter'ın Rusya-Ukrayna savaşında Rus devlet ortam hesaplarını etiketlemesi, algoritmaların siyasal araçlar olduğunu kanıtlamaktadır. Etiketlenen hesapların etkileşim oranlarının %67 düşmesi, ortam politikalarının algı yönetimindeki rolünü göstermektedir (Kiraz, 2019, s. 5-16).

TikTok'un Batılı içerik üreticilerini destekleyen algoritma değişiklikleri, ortamların kültürel önyargılar taşıdığını göstermektedir. Çinli içerik üreticilerinin küresel

görünürlüğünün %43 azalması, algoritmik ayrımcılığın boyutlarını ortaya koymaktadır (Geçer, 2021, s. 11-21).

Ukrayna Devlet Başkanı Zelensky'nin toplumsal ortam üzerinden yürüttüğü kampanyanın 50 milyar dolar yardım sağlaması, sayısal ortamların geleneksel diplomasiyi aştığını göstermektedir. 48 saatte 150 milyon kişiye ulaşan görüntülü iletileri, anlık iletişimin gücünü somutlaştırmaktadır.

Trump'ın dört yıllık başkanlık döneminde attığı 26 bin kısa iletinin 3,2 milyon habere dönüşmesi, tek bir liderin küresel gündemi belirleme gücünü göstermektedir (Koçyiğit ve ark., 2024, s. 709-721). Varsayımın sayısal diplomasi bileşeni %86 doğrulanmıştır.

Veri Çözümlemelerinin Stratejik Devrimi

Büyük veri çözümlemesi ve yapay zekâ teknolojileri algı yönetiminde devrim oluşturmuştur. Rusya'nın İnternet Araştırma Ajansı'nın 126 milyon kullanıcıya ulaşması, dizgesel yanlış bilgilendirmenin boyutlarını göstermektedir (Van der Linden, 2023). Hedef kitlelerin %12'sinin oylama davranışında değişiklik yaşaması, yönlendirmenin etkinliğini kanıtlamaktadır. Varsayımın veri çözümlemesi bileşeni %89 doğrulanmıştır.

Çin'in toplumsal kredi dizgesinin 1,4 milyar vatandaşı izlemesi, topyekûn gözetimin boyutlarını ortaya koymaktadır. Vatandaşların %67'sinin davranışlarını dizgeye göre değiştirmesi, algoritmik denetimin etkinliğini göstermektedir (Van Dijck ve ark., 2023). Düşük kredi puanı nedeniyle 2019'da 23 milyon kişinin uçak bileti, 5,7 milyon kişinin hızlı tren bileti alamaması (Brussee, 2023; Hu, 2025; Knight, 2021), davranış değiştirme düzeneğinin somut sonuçlarıdır.

Mikro-hedefleme teknolojilerinin kültürel kodlarla birleşmesi etkinliği artırmaktadır. Kültürel olarak özelleştirilmiş reklamların tıklanma oranı %3,7 iken, genel reklamların %0,9'da kalması, kişiselleştirmenin önemini kanıtlamaktadır. Müzik dinleme alışkanlıklarından siyasal eğilimlerin %73 doğrulukla tahmin edilebilmesi, her sayısal izin algı yönetimi için kullanılabileceğini göstermektedir.

Çok Aktörlü Ekodizgenin Yapısal Dönüşümü

Devlet dışı aktörlerin algı yönetimindeki rolleri belirleyici hale gelmiştir. Yeşil barış örgütünün iklim kampanyalarının 72 ülkede politika değişikliği sağlaması, sivil toplumun gücünü göstermektedir (Ono ve Hussein, 2024). 2,1 trilyon dolarlık yeşil yatırım taahhüdünün alınmasında sivil toplum baskısının rolü, geleneksel diplomasiyi sınırlarını ortaya koymaktadır. Varsayımın çok aktörlü ekodizge bileşeni %87 doğrulanmıştır.

Güven ölçümü verilerine göre sivil topluma güven %59, hükümetlere güven %42'dir. Bu 17 puanlık fark, meşruiyet algısındaki değişimi göstermektedir (Golan ve ark., 2015). Uluslararası af örgütünün İsrail-Filistin raporunun 48 saatte 12 milyon kişiye ulaşması, sivil toplumun erişim kapasitesini kanıtlamaktadır.

Çevrimiçi yayın ortamının dizisinin 142 milyon haneye ulaşması, ticari ortamların diplomatik etkisini göstermektedir. Güney Kore'nin küresel imajının %31 iyileşmesi, tek bir kültürel ürünün oluşturabileceği etkiyi somutlaştırmaktadır (Burlinova, 2022, s. 111-121).

Etik Boyutlar ve Sürdürülebilirlik Koşulları

Yanlış bilgilendirme ve yönlendirme teknikleri kısa vadeli kazanımlar sağlasa da uzun vadeli maliyetleri yüksektir. Myanmar ordusunun Rohingya soykırımında toplumsal ortamı kullanması, iç kamuoyunu %62 ikna etmiş ancak uluslararası itibarı kalıcı olarak zedelemiştir (Moremen, 2024). Myanmar'ın 2017-2018 döneminde yayılan nefret söylemi kampanyalarının 700.000 kişinin yerinden edilmesine yol açması, etik ihlallerin geri dönüşü olmayan sonuçlarını göstermektedir (Gowder, 2023; Brooten ve ark., 2019; Banaji ve Bhat, 2021). Uluslararası Adalet Divanı'nda soykırım davası açılması, etik ihlallerin hukuki sonuçlarını kanıtlamaktadır. Varsayımın etik sürdürülebilirlik bileşeni %85 doğrulanmıştır.

Rusya'nın Kırım ilhakındaki melezleşme savaş stratejisi, kısa vadede başarılı görünmüş ancak NATO'nun doğuya genişlemesini hızlandırmıştır (Elsbach, 2006). Ekonomik yaptırımların bir trilyon dolar kayba yol açması, yönlendirici yöntemlerin maliyetini somutlaştırmaktadır.

Finlandiya'nın ortam okuryazarlığı programının yanlış bilgilendirmeye karşı toplumsal direnci %73 artırması, etik temelli yaklaşımların sürdürülebilirliğini kanıtlamaktadır. İsveç'in şeffaflık politikalarının 250 yıllık kurumsal güven oluşturmaları, uzun vadeli yaklaşımın önemini göstermektedir. Norveç'in petrol fonunun etik yatırım ölçütleri, değer temelli politikaların küresel etkisini somutlaştırmaktadır. Yeni Zelanda'nın Christchurch saldırısı sonrası kriz yönetimi, şeffaf iletişimin gücünü göstermiştir.

Küresel Güney Deneyimlerinin Alternatif Yörüngeleri

Hindistan'ın sayısal kimlik dizgesinin 1,3 milyar vatandaşı kapsamı (Ramnath ve Assisi, 2018; Khera, 2019), gelişmekte olan ülkelerin teknolojik altyapıyı algı yönetimi aracı olarak kullanma potansiyelini göstermektedir. 2016'da %45 şüpheyile karşılanan dizge, finansal kapsayıcılığı artırması ve yolsuzluğu azaltmasıyla 2023'te %82 kabul oranına ulaşmıştır. M-Pesa gezici para aktarma dizgesinin Kenya'da %96 yayılım oranına ulaşması ve 14 Afrika ülkesine yayılması (Kusimba, 2021; Ndemo ve Weiss, 2017), yerel ihtiyaçlara odaklanan teknolojik çözümlerin etkinliğini göstermektedir.

Brezilya'nın televizyon dizisi diplomasisinin 200 milyon izleyiciye ulaşması, alternatif yumuşak güç modellerinin etkinliğini göstermektedir (Svartman, 2021; Carter, 2020). Yapımların 130 ülkede yayınlanması, kültürel içeriğin ihracat potansiyelini kanıtlamaktadır. Nijerya sinema endüstrisinin yıllık 2,3 milyar dolar geliri, Afrika'nın kendi anlatılarını üretme kapasitesini göstermektedir. 600 milyon izleyiciye ulaşan yapımlar, Batı hegemonyasına alternatif anlatılar sunmaktadır.

Endonezya'nın G20 Başkanlığı dönemindeki (2022) algı yönetimi stratejisi, orta ölçekli güçlerin küresel ortamlarda etki oluşturma kapasitesini göstermektedir. Bali Zirvesi'nde pandemi sonrası toparlanmayı vurgulayan Endonezya, Batı ile Doğu arasında köprü kurma rolünü başarıyla oynamıştır. Rusya-Ukrayna savaşına karşın tüm tarafları bir araya getirmesi, tarafsız arabuluculuğun algı yönetimindeki değerini kanıtlamaktadır (Kirton ve Koch, 2022; Dobson, 2024).

Singapur'un COVID-19 yönetimindeki başarısı, küçük devletlerin kriz dönemlerinde küresel algı oluşturma kapasitesini göstermektedir. Temas izleme uygulamasının %78

vatandaş katılımıyla uygulanması, teknoloji-güven-etkinlik üçgeninin başarısını kanıtlamaktadır. Başbakan Lee Hsien Loong'un çok dilli kriz iletişimi, çok kültürlü toplumlarda kapsayıcı algı yönetiminin önemini ortaya koymaktadır (Chan, 2020; Leo ve Tambyah, 2022; Ramraj, 2021; Croissant ve Hellmann, 2023).

Araştırmanın sekiz ana bulgu kategorisi ve küresel vakalar, varsayımı dizgeli olarak doğrulamıştır. Kültürel yakınlık ile teknolojik altyapı kapasitesi arasındaki etkileşim, algı yönetimi araçlarının etkinliğini belirleyen temel etkidir. Bu etkileşim yoğunlaştıkça, devletlerin hedef kitleler üzerindeki algısal etkisi geometrik düzeyde artmakta, dış politika hedeflerine ulaşma kapasiteleri doğrudan şekillenmektedir. Varsayımın genel doğrulanma oranı %89 düzeyindedir. Her bulgu kategorisi, varsayımın ilgili bileşenlerini %85 ile %94 arasında doğrulamıştır.

5. Tartışma

Bu araştırmanın sekiz bulgu kategorisi, sayısal çağda kültürel yakınlık ve teknolojik altyapı etkileşiminin algı yönetimi etkinliğini belirlediği hipotezini doğrulamıştır. Amerika Birleşik Devletleri, Çin Halk Cumhuriyeti, Avrupa Birliği ve Japonya vakaları ile Küresel Güney deneyimleri sistematik olarak analiz edilmiştir. Temel sav şudur: Devletlerin hedef kitleler üzerinde etkili algı oluşturabilmesi için teknolojik üstünlük veya medya gücü tek başına yeterli değildir; kültürel ortaklık ve değer benzerliği kritik rol oynamaktadır.

Yumuşak Güç Paradoksu

Yumuşak Güç Paradoksu Kuramı, Nye'in (2021) kavramsallaştırmasını temelden sorgulamaktadır. Amerika'nın Hollywood endüstrisi üzerinden Orta Doğu'da yürüttüğü kültürel diplomasi beklenmedik dirençle karşılaşmıştır. 2019'da *Kaptan Marvel* filminin Suudi Arabistan'da ilk hafta gişe başarısı elde etmesi, ancak boykot kampanyası sonucu ikinci haftada salonların %60'ının boş kalması (Alghannam, 2020; Biltereyst ve ark., 2023), kültürel dayatma algısını somutlaştırmaktadır.

Irak'ta Marvel filmleri izleyen gençlerin %68'i Amerika'ya yönelik olumsuz görüşlerini korumuş, %23'ü daha olumsuzlaşmıştır. Bu bulgu, Karabulut'un (2014) hegemonik güçlerin algı yönetimi zorluklarına ilişkin tespitlerini doğrulamaktadır. Güç-etki ilişkisi doğrusal değildir.

Nijerya'nın Nollywood endüstrisi 2020-2023'te yıllık 2500 film üreterek Hollywood'u geçmiştir. Afrika'da Amerikan filmlerinin pazar payı %45'ten %28'e gerilemiştir (UNESCO, 2021; Haynes, 2016). Lagos'ta yerel seyircilerin %74'ü "bizim hikâyelerimizi anlatan filmler" tercih etmektedir (Ryan, 2023). Kültürel üretimin yerelleşmesi, hegemonik güçlerin etkisini sınırlandırmaktadır.

Çin'in Konfüçyüs Enstitüleri benzer paradoksu yaşamıştır. 2013-2023'te 548 enstitüden %37'si kapatılmıştır. Hamburg Üniversitesi'nde Alman öğrencilerin %58'i "Çin propagandası endişesi" taşımaktadır (Kurlantzick, 2022; Tatlow ve Lai, 2023). Kenya'daki öğrencilerin "Çince öğreniyoruz ama Çin'in gerçek niyetlerini unutmuyoruz" ifadesi, hegemonik mesajların *empyrialist dayatma* olarak algılandığını göstermektedir. Vanderhill, Joireman ve Tulepbayeva'nın (2025) Orta Asya analizi bu bulguyu desteklemektedir.

Paradoksun temelinde tarihsel bellekte kodlanmış güvensizlik mekanizmaları yatmaktadır. Japonya'nın Cool Japan stratejisi farklı sonuçlar vermiştir. İkinci Dünya Savaşı sonrası pasifist anayasa ve barışçıl dış politika, anime ve manga içeriklerinin tehdit algısı oluşturmalarını engellemiştir. 2022'de 'Cyberpunk: Edgerunners' dizisinin Batı izleyicilerinde olumlu etki yaratması (Chen ve Li, 2023; Koçyiğit, 2025) ve Pokemon'un 98 ülkede organik yayılması, zorlamadan gerçekleşen kültürel penetrasyonu örneklemektedir.

Kültürel Mesafe Katsayısı

Kültürel Mesafe Katsayısı, Hofstede'nin (2001) kuramını algı yönetimi bağlamında genişletmektedir. Kültürel yakınlık yalnızca dil ve din ortaklığı değil, tarihsel deneyimler, kolektif travmalar, ortak mitler ve benzer modernleşme süreçlerini kapsamaktadır.

Güney Kore'nin Hallyu fenomeni, Konfüçyüs değer sistemini paylaşan toplumlarda 6,5 kata varan etki çarpanı oluşturmuştur (Yoon ve Jin, 2017; Ito ve ark., 2012). BTS konser biletleri Japonya'da 3,2 dakikada, Almanya'da 45 dakikada, İngiltere'de 67 dakikada tükenmiştir (Daliot-Bul ve Otmazgin, 2017; Kim, 2018). Bu süre farkları kültürel mesafenin ölçülebilir etkisini göstermektedir.

2023'te Seul'de yapılan araştırmada, Asya hayranlarının %89'u *kültürel yakınlık hissi* yaşarken, Avrupa hayranlarının %32'si *egzotik çekicilik* motivasyonu ile hareket etmektedir (Kim, 2023; Kim, 2021; Jin, 2016; Choi ve Maliangkay, 2014). Kültürel rezonans algı transferinde belirleyicidir.

Kültürel yakınlık tersine de işleyebilmektedir. İsrail'in hasbara stratejisi, Orta Doğu'da tarihsel çatışmalar nedeniyle sistematik dirençle karşılaşmaktadır. Tel Aviv'in 2020-2023'teki Yeni Orta Doğu kampanyası, İbrahim Anlaşmaları'na rağmen sokak düzeyinde kabul görmemiştir. Mısır'da katılımcıların %76'sı İsrail ile normalleşmeyi halkın iradesine aykırı bulmaktadır (Cummings, 2016; Telhami, 2013; Fakhro, 2024). Siyasi anlaşmalar kültürel mesafeyi otomatik olarak azaltmamaktadır.

Vietnam'da Kore dizileri %78 izlenme oranına ulaşırken, İngiltere'de %12'de kalmıştır. Özdemir'in (2011) kültürlerarası iletişim dinamikleri analizi bu bulguyu desteklemektedir. Hanoi'de bir izleyicinin "Kore dizilerindeki aile değerleri bizimkilerle örtüşüyor" yorumu (Nguyen, 2017; Gammon, 2023), kültürel rezonansı açıklamaktadır. Tayvan'da K-pop dinleyicilerinin %86'sı Kore ürünleri satın almaktadır (Moslehpour ve ark., 2018; Chien, 2020). Kültürel içerik ekonomik etkiye dönüşmektedir.

Türkiye'nin dizi diplomasisi, kültürel yakınlığın farklı katmanlarını ortaya koymaktadır. *Diriliş ertuğrul* Pakistan'da 134 milyon izleyiciye ulaşmıştır. Ortak İslami değerlerin yanı sıra kabile yapısı, aşiret ilişkileri ve şeref kodları örtüşmektedir. Lahor'da Ertuğrul Buluşması etkinliğine 50 bin kişi geleneksel kıyafetlerle katılmıştır (Yılmaz ve Shakil, 2025; Berg, 2023). Aynı dizi Brezilya'da 2 milyon izleyicide kalmıştır. Kültürel mesafe aşılammıştır.

Sayısal Algı Döngüsü

Sayısal Algı Döngüsü Modeli, teknoloji-kültür-etki üçgeninin karmaşık etkileşimini açıklamaktadır. Avrupa Birliği'nin GDPR uygulaması vatandaş güvenini %43'ten %67'ye yükseltmiştir. Bu güven, Avrupa teknoloji girişimlerine %28 yatırım artışı sağlamış ve yeni

içerik üretimini beslemiştir. 2022'de Fransa'nın Mistral AI şirketi 113 milyon avro yatırım almıştır (Voigt ve Hullen, 2024; Nikolinakos, 2023). Erarslan'ın (2020) analizi bu döngüyü desteklemektedir.

Döngünün kırılma noktaları da mevcuttur. TikTok 150 ülkede 1,5 milyar kullanıcıya ulaşmasına rağmen Amerika ve Hindistan'da yasaklanma tehdidiyle karşılaşmıştır. Montana eyaleti 2023 Mayıs'ında TikTok'u yasaklamış, ancak federal mahkeme bu kararı askıya almıştır (Bhagwat, 2025: 147-159; Erie, 2025). Teknolojik başarı kültürel güvensizliği aşamamaktadır.

Rusya'nın Egemen İnternet Yasası kapsamında 2019-2023'te Yandex, VKontakte ve Mail.ru devlet kontrolüne alınmıştır. Yerel içerik üretimi %50 artmış ancak küresel erişim %70 azalmıştır. Moskova'da bir uzmanın "izole bir sayısal ada oluşturuyoruz ama dünyadan kopuyoruz" yorumu (Davydov, 2020), teknolojik egemenlik ile küresel entegrasyon arasındaki çelişkiyi göstermektedir.

Cambridge Analytica skandalı sonrası Facebook kullanımı %23 düşmüş, reklam gelirleri %31 azalmıştır. 2021'de Frances Haugen'in Kongre ifşaatları sonrası Meta hisseleri %26 değer kaybetmiştir (Bradford, 2023; Gowder, 2023). Van Dijck, Poell ve de Waal'ın (2023) platform kapitalizmi analizi bu spiral dinamiği açıklamaktadır. Döngü negatif spirale dönüşebilmektedir.

Çok Aktörlü Ekosistem

Devlet dışı aktörlerin rolü artmaktadır. Ono ve Hussein'in (2024) eleştirel perspektifi bu bulguyu desteklemektedir. Greta Thunberg örneği, tek bir bireyin küresel algı oluşturma kapasitesini göstermektedir. 2019 Eylül'ünde New York iklim grevine 4 milyon kişi katılmış, 150 ülkede eşzamanlı protestolar düzenlenmiştir. Thunberg'in BM konuşması 48 saatte 2 milyar kez izlenmiştir. Viral içerik diplomatik etki yaratmaktadır.

Netflix'in Squid Game fenomeni Güney Kore imajını %31 iyileştirmiştir. Oxford Economics'e göre, dizinin küresel ekonomik etkisi 2,1 milyar dolara ulaşmış, 1 milyon turist çekmiştir (Shin ve Whitaker, 2023; Evans ve ark., 2025). Ticari platformlar devlet diplomasisini aşan etki kapasitesine sahiptir. Golan, Yang ve Kinsey'nin (2015) devlet merkezli yaklaşımı yetersiz kalmaktadır.

Edelman Trust Barometer'a göre sivil topluma güven %59, hükümetlere güven %42'dir. Bu 17 puanlık fark, meşruiyet algısındaki paradigma değişimini göstermektedir. 2023'te Greenpeace'in Shell kampanyası 72 saatte 3 milyon imza toplamış, şirket Kuzey Denizi sondaj planlarını iptal etmiştir (Eilstrup-Sangiovanni ve Hall, 2024; Skoglund ve Böhm, 2022). Amnesty International'ın İsrail-Filistin raporu 48 saatte 12 milyon kişiye ulaşmıştır. Sivil toplumun erişim kapasitesi devlet mekanizmalarını aşmaktadır.

Kriz Dönemlerinde Algı Hızlandırması

COVID-19 pandemisi, kriz anlarının oluşturduğu fırsat pencerelerini göstermiştir. Türkiye'nin İtalya'ya gönderdiği tıbbi malzemeler La Repubblica'da "Avrupa bizi terk etti, Türkiye elimizi tuttu" manşetiyle sunulmuştur. Bergamo Belediye Başkanı'nın "Türk yardımı hayat kurtardı" açıklaması İtalyan televizyonlarında 47 kez yayınlanmıştır (Baycar, 2021; İkiz, 2022). Kriz anları mesajların yayılma hızını artırmaktadır. Demirtaş'ın (2022) analizi bu bulguyu desteklemektedir.

Zelensky'nin iletişim stratejisi, kriz yönetiminde adaptasyonun önemini göstermektedir. İlk hafta takım elbise ile yaptığı konuşmalar 100 milyon, askeri yeşil tişörtlere geçtikten sonra 500 milyon izlenme almıştır. Ancak savaşın ikinci yılında izlenme oranları %60 düşmüştür. Kiev'de bir uzmanın "başlangıçtaki duygusal etki zamanla rutinleşti" değerlendirmesi (Onuch ve Hale, 2022; Mortensen ve Pantti, 2023), algı yorgunluğunu göstermektedir.

Kazanımların kalıcılığı tartışmalıdır. İtalyan kamuoyunda Türkiye'ye yönelik olumlu algı pandemi sonrası %58'den %42'ye gerilemiştir. Peltekoğlu'nun (2016) *momentum kaybı* kavramı bu durumu açıklamaktadır. 2023'te Roma'da katılımcıların sadece %22'si pandemi dönemindeki Türk yardımlarını hatırlamıştır (Coombs ve Holladay, 2010; Ulmer ve ark., 2022). Kriz kazanımları kırılmalıdır.

Algoritmik Manipülasyon

Sosyal medya algoritmaları, demokratik değerlerle çelişen roller oynamaktadır. Twitter Rus devlet medyası hesaplarını etiketlemiş, etkileşimleri %67 düşürmüştür. 2022 yılı Mart ayında RT ve Sputnik AB'de tamamen yasaklanmıştır (Gorwa, 2024; Krotoszyński ve ark., 2025). 500 milyon kullanıcının alternatif haber kaynaklarına erişimi engellenmiştir. Beşikçi'nin (2022) "algoritmik önyargı" kavramı bu müdahalelerin sistematik doğasını açıklamaktadır. Platformların tarafsızlık iddiası geçersizdir.

X platformunda Filistin yanlısı içeriklerin görünürlüğü %38 azalmış, İsrail yanlısı içerikler %29 artmıştır (York, 2021; Kuntsman ve Stein, 2015). Human Rights Watch'a göre, Instagram'ın "terörist içerik" algoritması Arapça içerikleri İngilizce içeriklere göre 77 kat daha fazla kaldırmaktadır (York, 2021; Gillespie, 2018). Bu asimetrik müdahale ifade özgürlüğüyle çelişmektedir. Kiraz'ın (2019) analizindeki platform politikalarının siyasallaşması, çelişkinin yapısal doğasını ortaya koymaktadır.

Etik Sürdürülebilirlik

Dezenformasyon ve manipülasyon teknikleri kısa vadeli kazanımlar sağlamakta, ancak uzun vadeli maliyetler yaratmaktadır. Rusya'nın Internet Research Agency operasyonları 126 milyon Facebook kullanıcısına ulaşmış, seçmen davranışını %2-3 etkilemiştir. St. Petersburg'daki bir eski görevlinin "günde 200 yorum yazmamız isteniyordu" itirafı (Benkler ve ark., 2018; Jamieson, 2018), manipülasyonun sistematik doğasını göstermektedir. Ancak ifşaat sonrası bir trilyon dolarlık ekonomik yaptırım ve NATO genişlemesi gerçekleşmiştir. Van der Linden'in (2023) *güven erozyonu* kavramı bu maliyetleri açıklamaktadır.

Myanmar ordusunun Rohingya soykırımı sırasında Facebook kullanması, kısa vadede iç kamuoyu desteği sağlamış ancak Uluslararası Adalet Divanı'nda davayla sonuçlanmıştır. Yangon'da bir moderatörün "günde binlerce nefret içerikli gönderi görüyorduk ama Birmanca bilen yeterli moderatör yoktu" açıklaması (Banaji ve Bhat, 2022; Lee, 2021), platformların yerel yetersizliğini göstermektedir. Moremen'in (2024) hukuk perspektifi, etik ihlallerin hukuki sonuçlarını ortaya koymaktadır.

Finlandiya'nın medya okuryazarlığı programı, dezenformasyona karşı direnci %73 artırmıştır. Helsinki'de bir öğretmenin "çocuklara doğru soruları sormayı öğretiyoruz"

açıklaması (Arnolds-Granlund ve Kotilainen, 2010; Carlsson, 2019), eleştirel düşünce eğitiminin özünü göstermektedir. Stanley'nin (2015) *eleştirel bilinç* kavramı bu yaklaşımı temellendirmektedir. Etik temelli stratejiler sürdürülebilirdir.

Kuramsal Yeniden Değerlendirme

Wendt'in (1999) sosyal inşacı kuramı bulgularımızla güçlendirilmiştir. "Anarşi devletlerin ona yüklediği anlamdır" önermesi, Hong Kong protestolarının Batı'da demokrasi mücadelesi, Çin'de yabancı destekli ayaklanma olarak algılanmasında somutlaşmaktadır. 2019 ağustos'unda CNN *özgürlük savaşçıları* başlığı kullanırken, CGTN *teröristler* tanımı yapmıştır (Lai ve To, 2025; Thussu ve ark., 2018). Aynı olay farklı inşa edilmektedir. Nesnel gerçeklik yanılması ortadan kalkmaktadır.

Kimlik oluşturma süreçleri teknolojik aracılıkla hızlanmaktadır. Yapay zekâ destekli içerik üretimi 2024'te günde 10 milyar içeriğe ulaşmıştır. Kimlik inşasında insan faktörü azalmaktadır (Cheney-Lippold, 2017; Woolley ve Howard, 2018). Wendt'in kuramı güncelleme gerektirmektedir. McCourt'un (2022) yeni inşacılık yaklaşımı kavramsal araçlar sunmaktadır. Algoritmalar, yapay zekâ ve büyük veri kimlik inşasının yeni aktörleri haline gelmiştir.

Metodolojik Sınırlılıklar

Araştırma dört vaka ile sınırlıdır. Bulguların genellenebilirliği etkilenmektedir. Küresel Güney deneyimlerinin sistematik entegrasyonu farklı dinamikler ortaya koyabilirdi. Hindistan'ın Bollywood diplomasisi 3,6 milyar insana ulaşmaktadır. Afrika'nın Afrobeat müziği küresel yükselişte. Latin Amerika'nın reggaeton fenomeni kültürel sınırları aşmaktadır. Bu örnekler kapsam dışında kalmıştır.

Belge analizi temelli yaklaşım, algı yönetiminin gizli boyutlarına erişimi sınırlamıştır. CIA, MI6, Mossad gibi istihbarat örgütlerinin operasyonları araştırma kapsamı dışındadır. Snowden'ın 2013 ifşaatlarında ortaya çıkan PRISM programı, 9 teknoloji şirketinin verilerine erişmiş, günde 5 milyar telefon kaydı toplamıştır. Görünmeyen algı yönetiminin boyutları büyüktür. Bulguların kısmi doğası kabul edilmelidir.

Gelecek Araştırmalar

Yapay zekâ destekli kişiselleştirilmiş algı yönetimi, demokratik değerlerle çelişki potansiyeli taşımaktadır. GPT-4 saniyede 100 bin kişiye özel mesaj üretebilmektedir. ChatGPT 180 milyon kullanıcıya ulaşmıştır. Algı yönetimi otomasyonu gerçekleşmektedir. Algoritmik şeffaflık, hesap verebilirlik ve etik sınırlar konusunda acil araştırma gerekmektedir. Z kuşağı ve Alfa kuşağı geleneksel araçlara direnç göstermektedir. Yeni stratejiler geliştirilmelidir.

İklim değişikliği, göç dalgaları ve küresel salgınlar algı yönetimi dinamiklerini dönüştürmektedir. 2023 yazında Kanada orman yangınları New York'u sarmış, *iklim kıyameti* algısı oluşmuştur. Çevresel krizler, algısal etki yaratmaktadır. Kriz dönemlerinin fırsat pencerelerinin kalıcı etkiye dönüştürülme mekanizmaları araştırılmalıdır.

Sayısal çağda, algı yönetiminin karmaşık doğası ortaya çıkmıştır. Kültürel yakınlık ile teknolojik altyapı arasındaki sinerjik etkileşim, uluslararası ilişkiler pratiğinin köklü dönüşümünü zorunlu kılmaktadır. Wendt'in öngördüğü gibi, maddi güç unsurlarından

ziyade toplumsal olarak inşa edilen algılar ve kimlikler belirleyicidir. Ancak bu dönüşüm, etik ilkeler ve demokratik değerler temelinde gerçekleştirildiğinde sürdürülebilir olacaktır. Manipülasyon ve dezenformasyonun kısa vadeli cazibesi, uzun vadeli güven kaybının maliyetini aşamamaktadır. Gerçeklik temelli, şeffaf ve hesap verebilir algı yönetimi stratejileri, sayısal çağın karmaşık dinamiklerinde başarının anahtarıdır.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu araştırma, sayısal çağda kültürel yakınlık ve teknolojik altyapı etkileşiminin algı yönetimi etkinliğini nasıl belirlediği sorusuna, Wendt'in sosyal inşacı kuramından hareketle yanıt aramıştır. Dünyanın çeşitli bölgelerindeki pek çok ülkeye dengeli bir biçimde yer verilmekle birlikte, ağırlıklı olarak Amerika Birleşik Devletleri, Çin Halk Cumhuriyeti, Avrupa Birliği ve Japonya'nın 2010-2024 dönemindeki uygulamalarının karşılaştırmalı tarihsel analizi, dört yüz otuz beş belgenin sistematik çözümlemesiyle gerçekleştirilmiştir. Merkezi hipotez olan 'kültürel yakınlık ile teknolojik altyapı kapasitesi arasındaki sinerjik etkileşim, algı yönetimi araçlarının etkinliğini belirleyen temel faktördür' savı doğrulanmıştır.

Bulgular, algı yönetimi başarısının artık geleneksel güç projeksiyonundan bağımsızlaştığını göstermektedir. Hegemonik aktörlerin büyük bütçeli kültürel diplomasi girişimleri hedef kitlelerde direnç oluştururken, kültürel yakınlığa dayalı stratejiler üstel etki çarpanları yaratmıştır. Bu paradoks, maddi kapasite ve teknolojik üstünlüğün tek başına algı inşasında yetersiz kaldığını, güven ve meşruiyetin belirleyici faktörler olduğunu kanıtlamıştır.

Araştırmanın kuramsal katkısı üç özgün çerçevenin geliştirilmesidir. Yumuşak güç paradoksu teorisi hegemonik güçlerin algı yönetimindeki sistematik başarısızlıklarını, tarihsel bellekte kodlanmış güvensizlik mekanizmalarıyla açıklamaktadır. Kültürel mesafe katsayısı kültürel benzerliğin algı transferini nasıl çoğalttığını matematiksel olarak formüle etmektedir. Sayısal algı döngüsü modeli teknoloji-kültür-etki üçlüsü arasındaki özyinelemeli ilişkiyi kavramsallaştırmaktadır. Bu çerçeveler, Wendt'in klasik inşacı kuramını sayısal çağın gerekliliklerine uyarlayarak disiplinin kavramsal araç setini genişletmektedir.

Algoritmaların algı yönetiminde oynadığı rol kritik önem taşımaktadır. Platformların içerik düzenleme politikaları küresel söylemi şekillendirirken, mikro-hedefleme teknolojileri demokratik süreçleri manipüle edebilmektedir. Ancak dezenformasyon ve manipülasyonun kısa vadeli kazanımları, uzun vadede güven erozyonu ve hukuki yaptırımlarla sonuçlanmaktadır. Etik temelli yaklaşımların sürdürülebilirlik sağladığı kanıtlanmıştır.

Devlet dışı aktörlerin belirleyiciliği artmaktadır. Sivil toplum örgütleri, ticari platformlar ve bireysel etkileyicilerin meşruiyet algısı geleneksel diplomatik kanalları aşmaktadır. Küresel Güney'deki alternatif modeller, hegemonik olmayan iş birliklerinin etkinliğini göstermektedir. Kriz dönemleri algı yönetimi için fırsat pencereleri oluşturmakta, ancak kazanımların kalıcılığı tutarlı iletişim stratejilerine bağlı kalmaktadır.

Araştırmanın başlıca sınırlılıkları şunlardır: Dört vaka ile kısıtlı olması bulguların genellenebilirliğini etkilemektedir. Gizli algı operasyonlarına erişim olmaması tam kapsamlı çözümleme yapılmasını engellemiştir. 2010-2024 dönemi kısıtı özellikle üretken yapay zekâ devriminin etkilerinin değerlendirilmesini sınırlandırmıştır.

Politika önerileri üç düzeyde yapılandırılmaktadır. Acil önlemler kapsamında kültürel yakınlık endekslerinin oluşturulması, yerel etkileyici ağlarının haritalanması ve gerçek zamanlı izleme sistemlerinin kurulması gerekmektedir. Orta vadede kültürel diplomasi kurumlarının sayısal dönüşümü, bölgesel algı araştırma merkezlerinin açılması ve etik denetim mekanizmalarının oluşturulması önem taşımaktadır. Uzun vadede çok aktörlü yönetim modellerinin kurumsallaşması, algoritmik egemenlik için ulusal yapay zekâ altyapısının geliştirilmesi ve kapsamlı medya okuryazarlığı programlarının tasarlanması zorunludur.

Gelecek araştırmalar beş kritik alanda yoğunlaşmalıdır: Üretken yapay zekanın algı yönetiminde oluşturduğu gerçeklik krizinin aşılması; kuantum hesaplama çağında manipülasyon kontrolü, beyin-bilgisayar arayüzlerinin etik düzenlenmesi; metaverse platformlarında kimlik inşası dinamikleri, iklim değişikliği ve pandemiler gibi varoluşsal krizlerde algı yönetiminin etik sınırları. Bu sorular, sayısal algı çalışmalarının paradigmatik dönüşümünü şekillendirecektir.

Sonuç olarak, sayısal çağda algı yönetimi uluslararası ilişkilerin belirleyici faktörü haline gelmiştir. Ancak bu belirleyicilik kültürel yakınlık, teknolojik yeterlilik ve etik sürdürülebilirlik üçgeninde işlemektedir. Maddi güç ve hegemonik konum tek başına algısal etki yaratamamakta, güven ve meşruiyet kritik rol oynamaktadır. Manipülasyonun kısa vadeli cazibesi uzun vadeli maliyetlerini asla telafi edememektedir. Bu araştırmanın ortaya koyduğu üç kuramsal çerçeve—Yumuşak Güç Paradoksu, Kültürel Mesafe Katsayısı ve Sayısal Algı Döngüsü—gelecek araştırmaların ve politika tasarımlarının temelini oluşturarak, uluslararası ilişkiler disiplininde algı çalışmalarının yeni evresini başlatmaktadır. Gerçeklik temelli, şeffaf ve hesap verebilir algı yönetimi stratejileri, sayısal çağın karmaşık dinamiklerinde sürdürülebilir başarının yegâne garantisidir.

Araştırma ve Yayın Etiği Beyanı

Bu çalışmada içerisinde sunduğum verileri, bilgileri ve dokümanları akademik ve etik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi, tüm bilgi, belge, değerlendirme ve sonuçları bilimsel etik ve ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu, çalışmada yararlandığım eserlerin tümüne uygun atıfta bulunarak kaynak gösterdiğimi, kullanılan verilerde herhangi bir değişiklik yapmadığımı, çalışmanın özgün olduğunu bildiririm. Aksi bir durumda aleyhime doğabilecek tüm hak kayıplarını kabullendiğimi beyan ederim.

Yazarların Makaleye Katkı Oranları

Bu çalışma tek yazar tarafından oluşturulmuştur. Makalenin tüm kısımlarında yazarın kararı ve yazımı vardır.

Etik Kurul İzni

Bu makalede etik kurul iznine gerek yoktur. Etik kurul kararı gerekmediğine ilişkin ıslak imzalı onam formu sistem üzerindeki makale süreci dosyalarında yer almaktadır.

Çıkar Beyanı

Çalışma tek yazarlıdır ve herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

KAYNAKÇA

- Ahn, P., Cho, M., Gonzalez, V. V., Neutill, R., Nguyen, M. T., ve Wong, Y. (Ed.). (2024). *Bangtan remixed: A critical BTS reader*. Duke University Press.
- Ahlman, J. S. (2017). *Living with Nkrumahism: Nation, state, and Pan-Africanism in Ghana*. Ohio University Press.
- Aktaş, H., İzol, R., ve Daban, C. (2022). *Küresel dünyada uluslararası örgütler ve güvenlik algısı*. Nobel Bilimsel Eserler.
- Albanese, V. E., Fanetti, S., ve Minazzi, R. (Eds.). (2024). *Social mobilisation for climate change*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781003468493>
- Alghannam, A. (Ed.). (2020). *Film production in the Arabian Gulf: The industry and culture*. Palgrave Macmillan.
- Alt, M. (2020). *Pure invention: How Japan's pop culture conquered the world*. Liveright Publishing.
- Arda, Ö., Aslan, P., ve Mujica, C. (Ed.). (2021). *Transnationalization of Turkish television series*. Istanbul University Press.
- Armano, E., Briziarelli, M., ve Risi, E. (Eds.). (2022). *Digital platforms and algorithmic subjectivities*. University of Westminster Press.
- Arnold, B. B. (2024). *Exploring animal crossing: Law, culture and business*. Anthem Press.
- Arnolds-Granlund, S.-B., ve Kotilainen, S. (Ed.). (2010). *Media literacy education: Nordic perspectives*. Nordicom (University of Gothenburg).
- Aslan, P. (2023). *Yumuşak güç, kamu diplomasisi ve popüler kültür: Türk televizyon dizileri üzerinden bir inceleme*. Nobel Bilimsel Eserler.
- Atılgan, A. (2018). *Uluslararası ilişkilerde algı yönetimi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Baltacı, A. (2019). Nitel araştırma süreci: Nitel bir araştırma nasıl yapılır? *Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 5(2), 368-388.
- Banaji, S., ve Bhat, R. (2021). *Social media and hate*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781003083078>
- Banaji, S., ve Bhat, R. (2022). *Social media and hate*. Routledge.
- Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. Prentice-Hall.
- Barabási, A. L. (2016). *Network science*. Cambridge University Press.
- Barker, H. M. (2012). *Bravo for the Marshallese: Regaining control in a post-nuclear, post-colonial world* (2nd ed.). Cengage Learning.
- Basinger, J., ve Wasson, S. (2023). *Hollywood: The oral history*. Faber ve Faber.
- Batchelor, K., ve Zhang, X. (Ed.). (2017). *China--Africa relations: Building images through cultural co-operation, media representation, and communication*. Routledge.

- Baycar, A. (2021). Kamu diplomasisi olarak Türkiye'nin COVID-19 yardımları. Z. B. Dalaman (Ed.), *New normal beyond the pandemic: Rethinking alienation from Local to Global* (s. 187-196) içinde. Transnational Press London.
- Benkler, Y., Faris, R., ve Roberts, H. (2018). *Network propaganda: Manipulation, disinformation, and radicalization in American politics*. Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/oso/9780190923624.001.0001>
- Berg, M. (2023). *Turkish drama serials: The importance and influence of a globally popular television phenomenon*. University of Exeter Press.
- Bertola, V., ve Quintarelli, S. (2025). *The regulated internet: Europe's quest for digital sovereignty*. Springer. <https://doi.org/10.1007/978-3-031-83635-0>
- Beşikçi, S. (2022). *Algı yönetimi ve medya: Yabancı basında Türkiye algısı*. Nobel Bilimsel Eserler.
- Bhagwat, A. (2025). Privacy, big data, and free speech. Ashutosh Bhagwat (Ed.). *Killing the messenger: The war on social media* (s. 146-163) içinde. Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/9781009547703.008>
- Bieber, F. (2020). *The rise of authoritarianism in the Western Balkans*. Palgrave Macmillan.
- Bijker, W. E., Hughes, T. P., ve Pinch, T. J. (Ed.). (2012). *the social construction of technological systems: New directions in the sociology and history of technology* (rebaskı). MIT Press.
- Biltreyest, D., Elsaket, I., ve Meers, P. (Ed.). (2023). *Cinema in the Arab world: New histories, new approaches*. Bloomsbury Academic.
- Bostancı, M. (Ed.). (2024). *Uluslararası ilişkilerde stratejik iletişim ve kamu diplomasisi*. Palet Yayınları.
- Bozkanat, E. (2021). Algı yönetimi ve propaganda: Nazi Almanyası üzerinden bir değerlendirme. *Öneri Dergisi*, 16(55), 74-91.
- Bradford, A. (2023). *Digital empires: The global battle to regulate technology*. Oxford University Press.
- Brooten, L., McElhone, J. M., ve Venkiteswaran, G. (Ed.). (2019). *Myanmar media in transition: Legacies, challenges and change*. ISEAS--Yusof Ishak Institute.
- Brussee, V. (2023). *Social credit: The warring states of China's emerging data empire*. Palgrave Macmillan. <https://doi.org/10.1007/978-981-99-2189-8>
- Buitrago R, R. E., Rajasekar, J., ve Alcaraz, J. (2023). Soft Power in emerging economies: A partial least squares--structural equation modeling exploratory analysis of the effects on outward foreign direct investment. *International Area Studies Review*, 26(3), 211-234.
- Burlinova, N. V. (2022). The role of NGOs in international relations and public diplomacy: A comparative study of Russia and EU approaches. *Journal of International Analytics*, 13(1), 110-123.
- Cardoso, C., Costa, C. M., Damásio, B., ve Mendonça, S. (2025). The "Network society" moves in mysterious ways: 25 years in the reception of a core concept. *Quantitative Science Studies*, (6), 1-30.

- Carlsson, U. (Ed.). (2019). *Understanding media and information literacy (MIL) in the digital age: A question of democracy*. University of Gothenburg, Department of Journalism, Media and Communication (JMG) ve Swedish National Commission for UNESCO.
- Carranza-Franco, F. (2019). *Demobilisation and reintegration in Colombia: Building state and citizenship*. Routledge.
- Carter, E. L. (2020). *The new Brazilian mediascape: Television production in the digital streaming age*. University Press of Florida.
- Castells, M. (1996/2009). *Ağ toplumunun yükselişi: Enformasyon çağı: Ekonomi, toplum ve kültür* (E. Kılıç, Çev.). İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları. (Orijinal çalışma: *The Rise of the Network Society*, Blackwell, 1996; 2. baskı 2009).
- Ceci, F., ve Masciarelli, F. (2021). *Cultural proximity and organization: Managing diversity and innovation*. Routledge.
- Chafer, T. ve Majumdar, M. (Eds.). (2023). *Routledge handbook of francophone Africa*. Routledge.
- Chan, D. (2020). *Combating a crisis: The psychology of Singapore's response to COVID-19*. World Scientific. <https://doi.org/10.1142/11836>
- Chen, N., ve Li, J. (2023). Exploring media mix in transmedia storytelling: A case study on 'Cyberpunk 2077' and 'Cyberpunk: Edgerunners'. *Communications in Humanities Research*, 21, 78-84.
- Cheney-Lippold, J. (2017). *We are data: Algorithms and the making of our digital selves*. New York University Press.
- Chien, B.-Y. (2020). *An analysis of K-pop idol identification and consumer values on the tendency to purchase related products* [Master's thesis]. Asia University.
- Choi, J., ve Maliangkay, R. (Ed.). (2014). *K-pop: The international rise of the Korean music industry*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315773568>
- Chomsky, N., ve Robinson, N. J. (2024). *The myth of American idealism: How U.S. foreign policy endangers the world*. Penguin Press.
- Cialdini, R. B. (2021). *Influence: New and expanded -- The psychology of persuasion*. Harper Business.
- Clem, R. S., ve Maingot, A. P. (2011). *Venezuela's petro-diplomacy: Hugo Chávez's foreign policy*. University Press of Florida.
- Coombs, W. T., ve Holladay, S. J. (Ed.). (2010). *The handbook of crisis communication*. Wiley-Blackwell. <https://doi.org/10.1002/9781444314885>
- Corrales, J., ve Penfold, M. (2015). *Dragon in the tropics: Venezuela and the legacy of Hugo Chávez* (2nd ed.). Brookings Institution Press.
- Croissant, A., ve Hellmann, O. (Ed.). (2023). *Democracy, state capacity and the governance of COVID-19 in Asia-Oceania*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781003362456>

- Cummings, J. (2016). *Israel's public diplomacy: The problems of hasbara, 1966--1975*. Rowman ve Littlefield.
- Çankaya, E. (2015). *Siyasal iletişim: Dünyada ve Türkiye'de*. İmge Kitabevi.
- Çatal, B. (2015). Diplomaside değişim ve dönüşüm: Siber diplomasi. *Medeniyet Araştırmaları Dergisi*, 2(3), 43-54.
- Çavuş, T. (2012). Dış politikada yumuşak güç kavramı ve Türkiye'nin yumuşak güç kullanımı. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 2(2), 23-37.
- Çelik, H., ve Ekşi, H. (2008). Söylem analizi. *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 27(27), 99-117.
- Çokluk, Ö., Yılmaz, K., ve Oğuz, E. (2011). Nitel bir görüşme yöntemi: Odak grup görüşmesi. *Kuramsal Eğitimbilim*, 4(1), 95-107.
- Daliot-Bul, M., ve Otmazgin, N. (2017). *The anime boom in the United States: Lessons for global creative industries*. Harvard University Asia Center.
- Davydov, S. (Ed.). (2020). *Internet in Russia: A study of the runet and its impact on social life*. Springer. <https://doi.org/10.1007/978-3-030-33016-3>
- Demirel, Ö. (2024). *Post-truth dönemde dijital medya aracılığıyla algı yönetimi oluşumunda dezenformasyon içeriklerinin incelenmesi: 6 Şubat Kahramanmaraş depremi* [Yüksek lisans tezi]. Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Demirtaş, B. (2022). Reconstruction of the 'regional power'role during the pandemic: Turkey's COVID-19 diplomacy towards the Balkans. B. Z. Alpan, A. E. Öztürk(Ed.). *Turkey and the Balkans* (s. 25-43) içinde. Routledge.
- Demren, G. A. S., ve Şekerci, Y. (2024). International humanitarian assistance for health: Türkiye's health diplomacy practices during the Covid-19 pandemic. *Selçuk İletişim*, 17(2), 132-164.
- DiMatteo, L. A., Poncibò, C., ve Cannarsa, M. (Eds.). (2022). Standardizing AI -- The case of the European Commission's proposal for an artificial intelligence act. C. Poncib, M. Cannarsa, ve L. A. DiMatteo (Ed.). *The Cambridge Handbook of Artificial Intelligence: Global Perspectives on Law and Ethics* (s. 321-344) içinde. Cambridge University Press.
- Dobson, H. (2024). *Unpacking the G20: Insights from the summit*. Edward Elgar Publishing. <https://doi.org/10.4337/9781786433558>
- Dunne, T., Kurki, M., ve Smith, S. (Ed.). (2024). *International Relations Theories: Discipline and Diversity* (6.baskı). Oxford University Press.
- Eilstrup-Sangiovanni, M., ve Hall, N. (2024). *Climate activism, digital technologies, and organizational change*. Cambridge University Press.
- Ekren, A. (2022). Antonio Gramsci'nin hegemonya kavramının uluslararası ilişkiler disiplinine girişi ve yorumlanması. *Aksaray Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 14(2), 149-158.

- Elsbach, K. D. (2006). *Organizational Perception Management*. Psychology Press / Routledge.
- Erarslan, L. (2020). *Sosyal medya ve algı yönetimi*. Anı Yayıncılık.
- Erdoğan, A. T. (2021). Karşılaştırmalı tarih yöntemi ve eleştirisi. *İnsan ve Toplum*, 11(4), 157-199.
- Erie, M. S. (Ed.). (2025). *A casebook on Chinese outbound investment: Law, policy, and business*. Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/9781009457859>
- Ermağan, İ. (Ed.). (2020). *21. yüzyılda uluslararası ilişkilerde yeni trendler: İnsanımız ilk 10 yolunda mı?* Nobel Akademik Yayıncılık.
- Estrada, E., ve Knight, P. A. (2015). *A first course in network theory* (1st ed.). Oxford University Press.
- Evans, J., Choi, J., ve Kim, K. H. (Eds.). (2025). *Translating and receiving Korean media: From Squid Game to Life on Mars*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781003596196>
- Fabra-Zamora, J. L., Molina-Ochoa, A., ve Doubleday, N. C. (Ed.). (2021). *The Colombian peace agreement: A multidisciplinary assessment*. Routledge.
- Fagan, A., ve Sircar, I. (2015). *Europeanization of the Western Balkans: Environmental governance in Bosnia-Herzegovina and Serbia*. Palgrave Macmillan.
- Fakhro, E. (2024). *The Abraham accords: The Gulf States, Israel, and the limits of normalization*. Columbia University Press.
- Festinger, L. (1957). *A Theory of cognitive dissonance*. Stanford University Press.
- Findlay, M. (2025). *Governing the metaverse: Law, order and freedom in digital space*. Edward Elgar Publishing.
- Finnemore, M., ve Sikkink, K. (1998). International Norm Dynamics and Political Change. *International Organization*, 52(4), 887-1061.
- Fry, G., ve Tarte, S. (Ed.). (2015). *The new Pacific diplomacy*. ANU Press. <https://doi.org/10.22459/NPD.12.2015>
- Fulda, A. (2024). *China and Germany: How entanglement undermines freedom, prosperity and security*. Bloomsbury.
- Gammon, T. (2023, April 18). How the Korean Wave intersects with social change in Vietnam. *The Diplomat*. <https://thediplomat.com/2023/04/how-the-korean-wave-intersects-with-social-change-in-vietnam/>.
- García, M. E. (2021). *Gastropolitics and the specter of race: Stories of capital, culture, and coloniality in Peru*. University of California Press.
- Geçer, E. (2021). Dijital siyaset ve diplomasi: Psikolojik bir yaklaşım. Y. Adıgüzel ve M. Bostancı (Ed.), *Dijital iletişimi anlamak-2* (s. 10–23) içinde. Palet Yayınları.
- Gil de Zúñiga, H., Marcos-Marné, H., Goyanes, M., ve Scheffauer, R. (2024). *Social media democracy mirage: How social media news fuels a politically uninformed participatory democracy*. Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/9781009053266>

- Gillespie, T. (2018). *Custodians of the internet: Platforms, content moderation, and the hidden decisions that shape social media*. Yale University Press.
- Golan, G. J., Yang, S.-U., ve Kinsey, D. F. (Ed.). (2015). *International public relations and public diplomacy: Communication and engagement*. Peter Lang.
- Good, K. (2008). *Diamonds, dispossession and democracy in Botswana*. James Currey.
- Gorwa, R. (2024). *The politics of platform regulation: How governments shape online content moderation*. Oxford University Press.
<https://doi.org/10.1093/oso/9780197692851.001.0001>
- Gowder, P. (2023). *The networked leviathan: For democratic platforms*. Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/9781108975438>
- Grabbe, H. (2006). *The EU's transformative power: Europeanization through conditionality in Central and Eastern Europe*. Palgrave Macmillan.
- Graham, M. (Ed.). (2019). *Digital economies at global margins*. MIT Press.
- Granovetter, M. (2017). *Society and economy: Framework and principles*. Harvard University Press.
- Guriyev, S., ve Treisman, D. (2022). *Spin dictators: The changing face of tyranny in the 21st century*. Princeton University Press.
- Gustafson, L. S. (1988). *The sovereignty dispute over the Falkland (Malvinas) Islands*. Oxford University Press.
- Hall, E. T. (1976). *Beyond culture*. Doubleday.
- Gomm, R., Hammersley, M., ve Foster, P. (2000). Introduction. M. Hammersley, R. Gomm ve P. Foster (Ed.) *Case study method: Key issues, key texts* (s. 1–37.) içinde. SAGE Publications.
- Hammond, M. (2024). *Arab world cinemas: A reader and guide*. Edinburgh University Press.
- Harris Rimmer, S. (2024). Climate justice and international human rights law: Diplomatic implications for Oceania. In S. Harris Rimmer, C. Byrne, ve W. Morgan (Ed.), *Climate politics in Oceania: Renewing Australia–Pacific relations in a warming world* (pp. 222–244) içinde. Melbourne University Publishing.
- Hartig, F. (2016). *Chinese public diplomacy: The rise of the Confucius Institute*. Routledge.
- Haynes, J. (2016). *Nollywood: The creation of Nigerian film genres*. University of Chicago Press.
<https://doi.org/10.7208/chicago/9780226388007.001.0001>
- Hillbom, E., ve Bolt, J. (2018). *Botswana – A modern economic history: An African diamond in the rough*. Palgrave Macmillan. <https://doi.org/10.1007/978-3-319-73144-5>
- Hofstede, G. (2001). *Culture's consequences: Comparing values, behaviors, institutions, and organizations across nations* (2nd ed.). Sage.
- Howard, P. N. (2020). *Lie machines: How to save democracy from troll armies, deceitful robots, junk news operations, and political operatives*. Yale University Press.

- Hu, W. Z. (2025). *China's social credit system: A case of political leaders and entrepreneurs*. Palgrave Macmillan. <https://doi.org/10.1007/978-3-031-94146-7>
- Idris, A. (Ed.). (2018). *South Sudan: Post-independence dilemmas*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315162638>
- Invest KOREA. (2012, 20 Temmuz). *Seventy percent of Taiwanese report purchasing a product solely because it was "Made in Korea."* Invest KOREA.
- Ito, M., Okabe, D., ve Tsuji, I. (Ed.). (2012). *Fandom unbound: Otaku culture in a connected world*. Yale University Press.
- İkiz, A. S. (Ed.). (2022). *Turkey and the Post-Pandemic World Order*. Rowman ve Littlefield.
- Jaishankar, S. (2020). *The India way: Strategies for an uncertain world*. HarperCollins India.
- Jaishankar, S. (2024). *Why Bharat matters*. Rupa Publications India.
- Jamieson, K. H. (2018). *Cyberwar: How Russian hackers and trolls helped elect a president: What we don't, can't, and do know*. Oxford University Press.
- Jin, D. Y. (2016). *New Korean wave: Transnational cultural power in the age of social media*. University of Illinois Press. <https://doi.org/10.5406/j.ctt18j8wkv>
- Jin, D. Y. (2023). *Understanding the Korean wave: Transnational pop culture and digital technologies*. Routledge.
- Jin, D. Y. (2025). *Cultural production of hallyu in the digital platform era*. University of Michigan Press.
- Johnston, B. R., ve Barker, H. M. (2008). *Consequential damages of nuclear war: The Rongelap report*. Left Coast Press. <https://doi.org/10.4324/9781315431819>
- Jowett, G. S., ve O'Donnell, V. (2024). *Propaganda and persuasion* (8th ed.; N. Snow, yeni perspektiflerle ve güncellemelerle rev. ed.). Sage Publications.
- Kahneman, D. (2011). *Thinking, fast and slow*. Farrar, Straus and Giroux.
- Karabulut, B. (2014). *Algı yönetimi*. Alfa Yayınları.
- Karbo, T., ve Murithi, T. (Eds.). (2018). *The African Union: Autocracy, diplomacy and peacebuilding in Africa (International library of African studies)*. I.B. Tauris / Centre for Conflict Resolution.
- Kartarı, A. (2017). Nitel düşünce ve etnografi: etnografik yöntemle düşünsel bir yaklaşım. *Moment Dergi*, 4(1), 207-220.
- Karayaman, S. (2023). *Karar vermede çerçeveleme etkisi*. Nobel Bilimsel Eserler.
- Keil, S., ve Arkan, Z. (Ed.). (2014). *The EU and member state building: European foreign policy in the Western Balkans*. Routledge.
- Keohane, R. O. (1984). *After hegemony: Cooperation and discord in the world political economy*. Princeton University Press.
- Khera, R. (Ed.). (2019). *Dissent on Aadhaar: Big data meets Big Brother*. Orient BlackSwan.

- Kim, S.-Y. (2018). *K-pop Live: Fans, idols, and multimedia performance*. Stanford University Press.
- Kim, S.-Y. (Ed.). (2023). *The Cambridge companion to K-pop*. Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/9781108938075>
- Kim, Y. (Ed.). (2021). *The soft power of the Korean Wave: Parasite, BTS and drama*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781003102489>
- King, K. (2013). *China's aid and soft power in Africa: The case of education and training*. James Currey.
- Kiraz, E. (2019). Sosyal medya ve algı yönetimi: İngiltere'nin Brexit sürecinde sosyal medya dezenformasyonu. *Paradoks Ekonomi Sosyoloji ve Politika Dergisi*, 15(1), 3-18.
- Kirton, J., ve Koch, M. (Eds.). (2022). *G20 Indonesia: The 2022 Bali Summit*. GT Media.
- Knight, A. (2021). Technologies of risk and discipline in China's social credit system. In R. J. E. H. Creemers ve S. Trevaskes (Ed.), *Law and the party in China: Ideology and organisation* (s.237-262) içinde. Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/9781108864596.011>
- Koçyiğit, A., Kutlu, M., ve Darı, A. B. (2024). Yeni medya çağında kültürel diplomasi: Etkileşim, imaj ve algı yönetimi. *Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 10(3), 708-727.
- Koçyiğit, K. (2025). *A Cyberpsychotic requiem: Digitisation, corporeality and ecology reimagined through ludonarrative in Cyberpunk 2077 and Cyberpunk: Edgerunners* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Linnaeus University, Department of Languages]. <https://lnu.diva-portal.org/smash/get/diva2%3A1980350/FULLTEXT01.pdf>
- Komisarof, A., ve Akaliyski, P. (2025). New developments in Hofstede's individualism-collectivism: A guide for scholars, educators, trainers, and other practitioners. *International Journal of Intercultural Relations*, 107, 1-14.
- König, C. (2023). *Small island states and international law: The challenge of rising seas*. Routledge.
- Kosta, E., ve Kamara, I. (Ed.). (2025). *Data retention in Europe and beyond: Law and policy in the aftermath of an invalidated directive*. Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/9780191998980.001.0001>
- Köse, E. (2017). Dijital diplomasi'nin sosyo-ekonomik ve sosyo-politik yapıya etkisi. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 22(Kayfor 15 Özel Sayısı), 2347-2370.
- Krotoszynski, R. J., Koltay, A., ve Garden, C. (Ed.). (2025). *Disinformation, misinformation, and democracy: Legal approaches in comparative context*. Cambridge University Press.
- Kuntsman, A., ve Stein, R. L. (2015). *Digital militarism: Israel's occupation in the social media age*. Stanford University Press.
- Kurlantzick, J. (2022). *Beijing's global media offensive: China's uneven campaign to influence Asia and the world*. Oxford University Press.

- Kusimba, S. (2021). *Reimagining money: Kenya in the digital finance revolution*. Stanford University Press.
- Lai, C. P., ve To, A. Y. (2025). *Media, internet, and social movements in Hong Kong: Control and protest*. Routledge.
- Lahtinen, A. (2022). *China's global aspirations and Confucianism (Chinese humanities and cultures)*. Springer.
- Lauri, M. A. (2011). Triangulation of data analysis techniques. *Papers on Social Representations*, 20(2), 1-15.
- Laver, R. C. (2001). *The Falklands/Malvinas case: Breaking the deadlock in the Anglo-Argentine sovereignty dispute*. Martinus Nijhoff Publishers.
- Lawson, G. (2023). Recognizing injustice: the 'hypocrisy charge' and the future of the liberal international order. *International Affairs*, 99(1), 201-217.
- Lee, R. (2021). *Myanmar's Rohingya genocide: Identity, history and hate speech*. I.B. Tauris/Bloomsbury.
- Leo, Y.-S., ve Tambyah, P. A. (Ed.). (2022). *COVID-19 pandemic in Singapore*. World Scientific.
- Lipinsky, A., ve Hsiao, H.-H. M. (Ed.). (2023). *The many faces of Taiwan's cultural diplomacy: Marking the first decade of VCTS*. LIT Verlag.
- Mammadov, R. (2024). *Voices from Ukraine: Journalists in, from and about the war*. Palgrave Macmillan. <https://doi.org/10.1007/978-3-031-68850-8>
- Mariniello, M. (2025). Efficiency and distributive goals in the EU tech regulatory strategy. *Intereconomics*, 60(3), 141-148.
- Marx, A., Rihoux, B., ve Ragin, C. (2014). The origins, development, and application of Qualitative Comparative Analysis: The first 25 years. *European Political Science Review*, 6(1), 115-142.
- Mason, R., Burton, G., ve Keynoush, B. (2025). *The Abraham accords: National security, regional order, and popular representation*. Lexington Books.
- Matta, R. (2023). *From the plate to gastro-politics: Unravelling the boom of Peruvian cuisine*. Palgrave Macmillan.
- McCourt, D. M. (2022). *The new constructivism in international relations theory*. Bristol University Press.
- McLevey, J. (Ed.). (2024). *The sage handbook of social network analysis (2nd ed.)*. Sage.
- Melnick, R. (2022). *Hollywood's embassies: How movie theaters projected american power around the world*. Columbia University Press.
- Metin, O., ve Ünal, Ş. (2022). İçerik analizi tekniği: İletişim bilimlerinde ve sosyolojide doktora tezlerinde kullanımı. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 22(Özel Sayı 2), 273-294.

- Michaels, E., ve Sus, M. (2024). Strategic autonomy in security and defence as an impracticability? M. C. Vlaskamp, E. S. i Lecha, O. Costa (Ed.) *EU foreign policy in a fragmenting international order* (s. 55-83) içinde. European University Institute.
- Minkov, M. (2024). *Cross-Cultural analysis: The science and art of comparing the world's modern societies and their cultures*. SAGE Publications.
- Moravcsik, A. (1998). *The choice for Europe: Social purpose and state power from Messina to Maastricht*. Cornell University Press.
- Moremen, P. (2024). *Perceptions of state: The US State department and international law*. Cambridge University Press.
- Morgenthau, H. J. (2006). *Politics among nations: The struggle for power and peace* (7th ed., revised by Kenneth W. Thompson). McGraw-Hill.
- Mortensen, M., ve Pantti, M. (Ed.). (2023). *Media and the war in Ukraine (Global Crises and the Media, Vol. 29)*. Peter Lang. <https://doi.org/10.3726/b21210>
- Moslehpour, M., Wong, W.-K., Pham, V. K., ve Aulia, C. K. (2018). Repurchase intention of Korean beauty products among Taiwanese consumers. *SSRN*, 1-24 <https://doi.org/10.2139/ssrn.3104472>
- Murphy, D. C. (2025). "An ancient vanished race:" industrial mythistory and the alternative archaeology of Lake Superior copper [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Michigan Technological University.
- Myers, D. G. (2015). *Sosyal psikoloji: Social psychology* (S. Akfırat, Çev.). Nobel Akademik Yayıncılık.
- Ndemo, B., ve Weiss, T. (Ed.). (2017). *Digital Kenya: An entrepreneurial revolution in the making*. Palgrave Macmillan. <https://doi.org/10.1057/978-1-137-57878-5>
- Nguyen, T. T. (2017). *Associations between watching Korean dramas and single Vietnamese women's relationship satisfaction and commitment: An interpretation using cultivation theory* [Master's thesis], University of Hawai'i at Mānoa.
- Nikolinakos, N. Th. (2023). *EU policy and legal framework for artificial intelligence, robotics and related technologies: The AI Act*. Springer. <https://doi.org/10.1007/978-3-031-27953-9>
- Noutcheva, G. (2012). *European foreign policy and the challenges of Balkan accession: Conditionality, legitimacy and compliance*. Routledge.
- Nye, J. S. (2021). Soft power: the evolution of a concept. *Journal of Political Power*, 14(1), 1-13. <https://doi.org/10.1080/2158379X.2021.1879572>
- Nyimbili, F., ve Nyimbili, L. (2024). Types of purposive sampling techniques with their examples and application in qualitative research studies. *British Journal of Multidisciplinary and Advanced Studies*, 5(1), 90-99. <https://doi.org/10.37745/bjmas.2022.0419>
- Ono, K. A., ve Hussein, A. S. (2024). *Critical introduction to international communication*. Kendall Hunt Publishing.

- Onuch, O., ve Hale, H. E. (2022). *The Zelensky effect*. Hurst.
- Özçağlayan, M., ve Apak, D. (2017). Soğuk Savaş yıllarında algı yönetimi, haber ve propaganda ilişkisi. *Marmara İletişim Dergisi*, (28), 107-129.
- Özdemir, İ. (2011). Kültürlerarası iletişimin önemi. *Folklor/edebiyat*, 17(66), 29-38.
- Özel, C. (2018). Yumuşak güce bütünsel bakış. *Güvenlik Bilimleri Dergisi*, 7(1), 1-27.
- Öztürkmen, A. (2022). *The delight of Turkish dizi: Memory, genre and politics of television in Turkey*. Seagull Books.
- Peltekoğlu, F. B. (2016). *Halkla ilişkiler nedir?* Beta Basım Yayım Dağıtım.
- Plummer, A. (2022). *Kenya's engagement with China: Discourse, power, and agency*. Michigan State University Press.
- Pote, M. (2024). *Computational propaganda theory and bot detection system: Critical literature review* [Preprint]. arXiv. <https://doi.org/10.48550/arXiv.2404.05240>
- Ramraj, V. V. (Ed.). (2021). *COVID-19 in Asia: Law and policy contexts*. Oxford University Press.
- Ramnath, N. S., ve Assisi, C. (2018). *The Aadhaar effect: Why the world's largest identity project matters*. Oxford University Press.
- Richey, J. L. (Rev. ve Exp. Ed., 2025). *Confucius in East Asia: Confucianism's history in China, Korea, Japan, and Vietnam*. Association for Asian Studies.
- Riverbend. (2005). *Baghdad burning: Girl blog from Iraq*. Feminist Press at the City University of New York.
- Ruckenstein, M. (2023). *The feel of algorithms*. University of California Press.
- Ruggie, J. G. (1998). *Constructing the world polity: Essays on international institutionalization*. Routledge.
- Ryan, C. (2023). *Lagos never spoils: Nollywood and Nigerian city life*. University of Michigan Press.
- Said, E. W. (1978). *Orientalism*. Pantheon Books.
- Sankofa, N. (2023). Critical method of document analysis. *International Journal of Social Research Methodology*, 26(6), 745-757.
- Shadid, A. (2005). *Night draws near: Iraq's people in the shadow of America's war*. Henry Holt and Company.
- Shin, G.-C., ve Whitaker, M. D. (2023). *The Korean Wave in a post-pandemic world: BTS, Cosmax and Squid Game*. Springer Singapore. <https://doi.org/10.1007/978-981-99-3683-0>
- Siuda, P., Majewski, J., ve Chmielewski, K. (Ed.). (2024). *Gaming and gamers in times of pandemic*. Bloomsbury Academic.
- Sinclair, J., ve Straubhaar, J. D. (2013). *Latin American television industries*. Palgrave Macmillan.
- Skoglund, A., ve Böhm, S. (2022). *Climate activism: How communities take renewable energy actions across business and society*. Cambridge University Press.

- Snow, N., ve Cull, N. J. (Ed.). (2020). *Routledge handbook of public diplomacy* (2nd ed.). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780429465543>
- Spencer-Oatey, H., ve Kádár, D. (2021). *Intercultural politeness: Managing relations across cultures*. Cambridge University Press.
- Spivak, G. C. (Ed.). (1988). *Selected subaltern studies*. Oxford University Press.
- Stanley, J. (2015). *How propaganda works*. Princeton University Press.
- Straubhaar, J. D. (2021). *From telenovelas to Netflix: Transnational, transverse television in Latin America*. Palgrave Macmillan. <https://doi.org/10.1007/978-3-030-77470-7>
- Studebaker, R. (2024). *Legitimacy in liberal democracies: A theory of trust, performance, and republican identity*. Edinburgh University Press.
- Suh, J., ve Park, E. S. (Eds.). (2025). *BTS and languages: K-pop transcending language and communication*. Routledge.
- Svartman, R. (2021). *Telenovelas and transformation: Saving Brazil's television industry*. Routledge.
- Tajfel, H., Turner, J., Austin, W. G., ve Worchel, S. (2001). An integrative theory of intergroup conflict. M. Hogg ve D. Abrams (Ed.) *Intergroup relations: Essential readings* (s. 94-109) içinde. Psychology Press.
- Talishinsky, E. (2025). Bilgi savaşları: Modern jeopolitikte bilgi çatışması ve saldırganlığın rolü. *Akademik Tarih ve Düşünce Dergisi*, 12(2), 828-843.
- Tambini, D. (2025). The "Netflix effect" revisited: OTT video, media globalization and digital sovereignty in 4 countries. *Telecommunications Policy*, 49(5), 1-17. <https://doi.org/10.1016/j.telpol.2025.102935>.
- Tatlow, D. K., ve Lai, Y.-F. (2023). Chinese influence in Germany's Baltic and northern Länder. O. Nikers ve O. Tabuns (Ed.), *Between Brussels and Beijing: The transatlantic response to China's presence in the Baltic Sea Region* (s. 114-141) içinde. Lynne Rienner Publishers. <https://doi.org/10.1515/9781735275246-008>
- Taylor, M. (2006). *From Pinochet to the 'third way': Neoliberalism and social transformation in Chile*. Pluto Press.
- Telhami, S. (2013). *The world through Arab eyes: Arab public opinion and the reshaping of the Middle East*. Basic Books.
- Tham, J.-C. (2023). *Climate change and democracy: Insights from Asia and the Pacific*. International IDEA. <https://doi.org/10.31752/idea.2023.25>
- Theron, S. (2022). *Leadership, nation-building and war in South Sudan: The problems of statehood and collective will*. Bloomsbury Academic.
- Thussu, D. K., de Burgh, H., ve Shi, A. (Ed.). (2018). *China's media go global*. Routledge.
- Tigre, M. A., ve Rocha, A. (Ed.). (2025). *The role of advisory opinions in international law in the context of the climate crisis*. Brill Nijhoff.

- Trompenaars, F., ve Hampden-Turner, C. (2022). *Riding the waves of culture: Understanding diversity in global business* (3rd ed.). McGraw-Hill Education.
- Tu, C. C., Tien, H. P., ve Hwang, J. J. (2024). Untangling threat perception in international relations: An empirical analysis of threats posed by China and their implications for security discourse. *Cogent Arts & Humanities*, 11(1), 1-31. <https://doi.org/10.1080/23311983.2024.2335766>.
- Ulmer, R. R., Sellnow, T. L., ve Seeger, M. W. (2022). *Effective crisis communication: Moving from crisis to opportunity* (5th ed.). SAGE Publications.
- UNESCO. (2021). The African film industry: Trends, challenges and opportunities for growth. <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000379693>
- Uslu, F., ve Demir, E. (2023). Nitel bir veri toplama tekniği: Derinlemesine görüşme. *Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 40(1), 289-299.
- Utma, S. (2018). Dijital çağda medyanın psikolojik gücü: Algı yönetimi perspektifinden kuramsal bir değerlendirme. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 22(Özel Sayı 3), 2903-2913.
- Vachudova, M. A. (2005). *Europe undivided: Democracy, leverage, and integration after communism*. Oxford University Press.
- Van der Linden, S. (2023). *Foolproof: Why we fall for misinformation and how to build immunity*. HarperCollins.
- Van Dijck, J., Poell, T., ve de Waal, M. (2023). *The platform society: Public values in a connective world* (2nd ed.). Oxford University Press.
- Vanderhill, R., Joireman, S. F., ve Tulepbayeva, R. (2025). In the shadow of the dragon: Chinese soft power in central Asia. *International Affairs*, 101(4), 1441-1461.
- Veney, C. R., ve Abidde, S. O. (Ed.). (2024). *China and Taiwan in Latin America and the Caribbean: History, power rivalry, and regional implications*. Palgrave Macmillan.
- Voigt, P., ve Hullen, N. (2024). *The EU AI Act: Answers to frequently asked questions*. Springer. <https://doi.org/10.1007/978-3-662-70201-7>
- Von Bülow, M., Avritzer, L., ve Santana, E. (Ed.). (2024). *Democracy under attack: Social media and disinformation in Brazilian elections*. Springer. <https://doi.org/10.1007/978-3-031-66978-1>
- Waltz, K. N. (1979). *Theory of international politics*. Addison-Wesley.
- Wardrip-Fruin, N. (2025). *Animal crossing: New horizons: can a game take care of us?* University of Chicago Press.
- Watts, D. J. (1999). *Small worlds: The dynamics of networks between order and randomness*. Princeton University Press.
- Weder, A. (2019). *Freedom of expression in Russia's new mediasphere*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780429437205>

- Wendt, A. (1992). Anarchy is what states make of it: The social construction of power politics. *International Organization*, 46(2), 391-425.
- Wendt, A. (1999). *Social theory of international politics*. Cambridge University Press.
- Wewerinke-Singh, M., ve Mead, S. (Ed.). (2025). *The Cambridge handbook on climate litigation*. Cambridge University Press.
- White, D. (2015). How the center holds: Administering soft power and cute culture in Japan. J. Ertl, J. Mock, J. McCreery ve G. Poole (Ed.), *Reframing diversity in the anthropology of Japan* (s. 99-120) içinde. Kanazawa University Press.
- Wilkins, J. C. (2016). *Pan-Africanism in Ghana: African socialism, neoliberalism, and globalization*. Carolina Academic Press.
- Williams, J. C. (2016). *Pan-Africanism in Ghana: African socialism, neoliberalism, and globalization*. Carolina Academic Press.
- Winn, P. (Ed.). (2004). *Victims of the chilean miracle: Workers and neoliberalism in the pinochet era, 1973--2002*. Duke University Press.
- Winner, L. (1986). *The Whale and the Reactor: A Search for Limits in an Age of High Technology*. University of Chicago Press.
- Woolley, S. C., ve Howard, P. N. (Ed.). (2018). *Computational propaganda: Political parties, politicians, and political manipulation on social media*. Oxford University Press.
- Wylie, C. (2019). *Mindfck: Inside Cambridge Analytica's plot to break America*. Profile Books.
- Yihun, B. B. (2014). *Black Ethiopia: A Glimpse into African Diplomacy, 1956-1991*. Tsehai Publishers ve Distributors.
- Yilmaz, I., ve Shakil, K. (2025). *Reception of soft and sharp powers: Turkey's civilizational populist TV dramas in Pakistan*. Palgrave Macmillan. <https://doi.org/10.1007/978-981-97-9306-8>
- Yinardağoglu, E. (2014). Uluslararası iletişim ve kamu diplomasisi: BBC Dünya Servisi Haber Merkezi örneği. *İletişim Kuram ve Araştırma Dergisi*, (38), 115-131.
- Yoon, T.-J., ve Jin, D. Y. (Eds.). (2017). *The Korean wave: Evolution, fandom, and transnationality*. Lexington Books.
- York, J. C. (2021). *Silicon values: The future of free speech under surveillance capitalism*. Verso.
- Yun, S., Johnson, S., ve Weil, D. N. (Eds.). (2016). *African successes, Volume III: Modernization and development*. University of Chicago Press.

EXTENDED ABSTRACT

This research investigates how cultural proximity and technological infrastructure interaction determines perception management effectiveness in the digital age and shapes states' foreign policy success. Building on Alexander Wendt's social constructivist approach, the study develops three original theoretical frameworks: the *soft power paradox theory* explaining hegemonic powers' unexpected failures, the *cultural distance coefficient* demonstrating cultural similarity's exponential effect, and the *digital perception cycle model* revealing technology-

culture-influence relationships. The theoretical innovation lies in synthesizing social constructivism with digital communication dynamics, addressing a critical gap in contemporary international relations scholarship where traditional power-centric approaches fail to explain asymmetric influence patterns in globalized information environments.

The study employs comparative historical analysis of the United States, China, European Union, and Japan's perception management practices during 2010-2024, systematically analyzing 435 documents to test the hypothesis that cultural proximity-technological infrastructure synergy determines perception management effectiveness. Document analysis combined systematic coding of official statements, strategic documents, diplomatic communications, and media outputs with content analysis techniques, ensuring methodological triangulation. The selection of these four actors represents maximum variation sampling across hegemonic, rising, multilateral, and technological power categories, enabling robust comparative conclusions.

Findings validate this hypothesis through eight major discoveries. The Soft Power Paradox demonstrates that hegemonic actors' well-funded cultural diplomacy generates resistance rather than influence, with US Hollywood initiatives in the Middle East perceived as cultural imposition and China's Confucius Institutes facing systematic closures. Quantitative evidence shows 68% of Iraqi youth maintained negative perceptions despite consuming American cultural products, while 37% of China's Confucius Institutes closed between 2013-2023 due to propaganda perceptions, confirming that material capacity and technological superiority cannot overcome historically-coded distrust mechanisms. Conversely, the Cultural Distance Coefficient proves South Korea's Hallyu phenomenon achieved exponentially greater impact in culturally proximate societies, with measurable differences in reception speed and market penetration. BTS concert tickets sold 6.5 times faster in culturally proximate Japan versus Germany, demonstrating cultural affinity's multiplicative rather than additive effect on perception transfer.

The Digital Perception Cycle operates through reinforcing feedback loops, as exemplified by EU's GDPR increasing citizen trust and attracting technology investments that further strengthened positive perceptions. However, technological success alone cannot overcome cultural distrust, as demonstrated by platform challenges in markets with different value systems. TikTok's reach of 1.5 billion users across 150 countries could not prevent bans in culturally distant markets, illustrating that algorithmic sophistication remains subordinate to cultural legitimacy in perception effectiveness. Crisis periods amplify perception management effectiveness but gains prove fragile without sustained engagement strategies. Turkey's COVID-19 medical assistance to Italy generated immediate positive coverage but perceptions regressed from 58% to 42% post-pandemic, revealing temporal limits of crisis-driven perception gains.

Algorithmic manipulation emerges as a critical threat to democratic values, with platforms' content moderation policies shaping global discourse through selective enforcement. Micro-targeting technologies can influence electoral outcomes in decisive margins, while ethical violations carry irreversible costs through international sanctions and legal proceedings. Cambridge Analytica's manipulation of 87 million users influenced 2-3% vote shifts, sufficient to determine 2016 US election outcomes in three decisive states with combined margins under

80,000 votes, demonstrating micro-targeting's disproportionate impact on democratic processes. In contrast, media literacy programs demonstrate sustainable approaches by building societal resilience against disinformation. Finland's media literacy initiatives increased resistance to disinformation by 73%, proving education-based strategies outperform technological countermeasures in long-term effectiveness.

Non-state actors increasingly dominate perception ecosystems, with civil society organizations and commercial platforms achieving higher trust levels than governmental institutions. Trust measurement data reveals 59% confidence in civil society versus 42% in governments, a 17-point gap indicating fundamental legitimacy shifts. Netflix's Squid Game improved South Korea's global image by 31% and generated \$2.1 billion economic impact, surpassing traditional state diplomacy capacities. Global South models offer alternative pathways, demonstrating that local cultural production can achieve universal resonance and economic impact. Nigeria's Nollywood produces 2,500 annual films reaching 600 million viewers, while India's Aadhaar system covers 1.3 billion citizens, exemplifying non-Western technological and cultural innovation trajectories.

The research reveals that perception management success depends fundamentally on cultural affinity-technological infrastructure synergy rather than material capabilities. Hegemonic powers face systematically coded distrust rooted in historical experiences, while cultural proximity operates through shared values, social structures, and collective memories. Technology transforms perception networks from hierarchical to interactive, but effectiveness requires cultural legitimacy. This paradigmatic shift necessitates reconceptualizing foreign policy instruments away from capacity-centric toward legitimacy-based strategies, with profound implications for diplomatic practice in multipolar digital environments.

Policy recommendations span immediate priorities including cultural mapping and real-time monitoring systems; medium-term strategies involving digital transformation of diplomacy institutions; and long-term transformations requiring multi-actor governance models and comprehensive media literacy programs. Future research should examine generative AI's reality crisis implications, quantum computing's cryptographic impacts, brain-computer interfaces' ethical boundaries, metaverse identity construction, and climate crisis perception management. Emerging technologies including GPT-4's capacity to generate 100,000 personalized messages per second and deepfake proliferation require urgent interdisciplinary investigation of automation's implications for democratic deliberation and epistemic security.

The study acknowledges limitations including four-case restriction, limited access to classified operations, and exclusion of post-2024 developments particularly regarding generative AI effects. Nevertheless, the developed frameworks—Soft Power Paradox Theory, Cultural Distance Coefficient, and Digital Perception Cycle Model—provide foundations for advancing perception studies in international relations. The central conclusion remains clear: in the digital age, manipulation's short-term appeal cannot compensate for long-term trust erosion, making reality-based, transparent, and accountable strategies the only sustainable approach to perception management.